

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 496 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 26 ΓΕΝΑΡΗ 2008

1 ΕΥΡΩ

■ Ελληνική Εταιρία Ιατρικής Εργασίας και Περιβάλλοντος

Οχι κατάργηση, αλλά επέκταση των ΒΑΕ

Κόλαφος για την κυβέρνηση και τη στημένη επιτροπή της

ΟΛΟ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

Ογκόλιθος του σκανδάλου ο Καραμανλής

Αλήτες, ρουφιάνοι, λαμόγια...

Ποιος θυμάται το σκάνδαλο των ομολόγων;

ΣΕΛΙΔΕΣ 3-5

Να βαθύνει η κρίση «από τα κάτω»

ΣΕΛΙΔΑ 7

■ Οσονούπω και το ν/σ για τα μεταπτυχιακά

Ante portas ο νόμος πλαισίο

ΣΕΛΙΔΑ 11

ΑΜΗΛΕΓΓΥΗ στην αδούλωτη

ΓΑΖΑ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

26/1: Εθνική γιορτή Αυστραλίας – Ημέρα δημοκρατίας (Ινδία) 26/1/1841: Προσδρομή Χονγκ Κονγκ στην Αγγλία 26/1/1972: Αρχή συνομιλιών για εγκατάσταση αμερικανικών βάσεων (Ελλάδα) 26/1/1965: Δολοφονία ιρανού πρωθυπουργού Χασάν Αλί Μανσούρ 26/1/1929: Ο Τρότσκι εξορίζεται στην Πρίγκιπο 26/1/1975: Νεοναζί ("Νέα Τάξη") μοχαΐρώνουν τον φοιτητή Β. Γεωργιάδη (Πολυτεχνείο) 26/1/1936: Το ΚΚΕ για πρώτη φορά στη Βουλή (Παλαιάκι Μέτωπο) 27/1: Ημέρα μνήμης εβραϊκού ολοκαυτώματος - Βιενάνη: Ημέρα ειρήνης (1973) 27/1/1974: Θάνατος Γεωργίου (Διηγενή) Γρίβα (75 χρ.) 27/1/1968: Αποφυλάκιση Μίκη Θεοδωράκη – κατ' οίκον περιορισμός (Βροχάτη) 27/1/1945: Απελευθέρωση τελευταίων κρατουμένων Αουσβίτς 27/1/1948: Γέννηση Mikhail Baryshnikov 27/1/1710: Πρώτος ρωσικός προϋπολογισμός (Μέγας Πέτρος) 28/1: Ημέρα εργένη - Ρουάντα: Ημέρα δημοκρατίας (1961) 28/1/1853: Γέννηση Χοσέ Μαρτί (Κούβα) 28/1/1972: Βόμβες σε ΥΠΕΞ και πλατεία Κολωνακίου (ΑΑΑ) 29/1: Ημέρα κατά λέπτας 29/1/1976: Βόμβες σε έκθεση-κατάστημα ΠΙΤΣΟΣ 29/1/1941: Θάνατος Ιωάννη Μεταξά (69 χρ.) 29/1/1979: Δίωξη διοικητή σχολής χωροφυλακής (Βουδικλόρης) για πώληση όπλων σε ακροδεξιούς – δύο χρόνια φυλάκιση, απλώς για οπλοκατοχή 29/1/1970: Δίκη οργάνωσης "Λαϊκή Πάλη" (Θεσσαλονίκη) – καταδίκες εννιά απόμων 29/1/1973: Δίκη ηγεσίας ΚΚΕ Εσ. (εφετείο Αθήνας) 29/1/1860: Γέννηση Anton Pavlovich Chekhov 29/1/1837: Θάνατος Aleksandr Pushkin 30/1: Αγγλία: Ημέρα ευγενών γυναικών (1958) 30/1/1948: Δολοφονία Mahatma Gandhi 30/1/1933: Ο Χίτλερ κογκελάριος Γερμανίας 30/1/1952: Δικαίωμα εκλέγειν-εκλέγεσθαι στις Ελληνίδες 30/1/1972: "Bloody Sunday" – 14 νεκροί 30/1/1939: Ο Χίτλερ ζητά εξαλούθρευση όλων των Εβραίων της Ευρώπης 30/1/2000: Ρωσικά στρατεύματα καταλαμβάνουν το Γκρόσι 30/1/1980: Βόμβα στο νέο δικαστικό μέγαρο (Θεσσαλονίκη) 30/1/1956: Βομβιστική επίθεση στο σπίτι του M.L. King 31/1: Ημέρα ελληνικών γραμμάτων 31/1/1979: Εκτέλεση Πέτρου Μπάμπαλη (ΕΛΑ) 31/1/1949: 5η ολομέλεια ΚΚΕ (βουνό - Νίκος Ζαχαριάδης) 31/1/1606: Θάνατος Guy Fawkes 31/1/1980: Εμπρηστική βόμβα στο ξενοδοχείο President 1/2: Ημέρα Ανταρκτικής 1/2/1978: Δολοφονία Αμπντί Ιπτεκτό 1/2/1969: Ο Γιάσερ Αραφάτ ανακηρύσσεται πρόεδρος PLO 1/2/1979: Επιστροφή Αγιοτόλαχ Χομεϊνή στην Τεχεράνη μετά από 15ετή εξόριο (Παρίσι) 1/2/1902: Το υπουργείο Στρατιωτικών κατασχεί μεταφράσεις Ευαγγελίου 1/2/1918: Η Μόσχα πρωτεύουσα Ρωσίας 1/2/1942: Ο Κουστούλης πρωθυπουργός Νορβηγίας 1/2/1988: Υπογραφή συμφωνίας Νταβός 1/2/1992: Υπογραφή διακήρυξης Camp David 1/2/2004: 244 νεκροί προσκυνητές - ποδοπατούνται μέχρι θανάτου (Μέκκα) 1/2/2004: 100 νεκροί - 240 τραυματίες σε δύο βομβιστικές επιθέσεις αυτοκτονίας (Αρμπτίλ βορείου Ιράκ).

● Ξέρετε τι εντύπωση μας δίνουν τα στελέχη του Μαξίμου έτσι όπως πηγαίνονταν στον ανακριτή; ●●● Του ενόχου, που δεν δέλει να καταστεί κατηγορούμενος και ετοιμάζει την υπεράσπισή του ●●● Εντάξει, κατηγορούμενος δεν δια τους δύομέ, αλλά για την ενοχή τους έχουν πείσει το πανελλήνιο ●●● Ρε, καλώς τον τον Μανώλη, τον καραγκιόζη, τον τσίφτη, τον καραμπουζουκλή ●●● Κατήγγειλε κι αυτός από πειρα εκβιασμού από δημοσιογράφους ●●● Και του την είπε ακόμα και ο Σόμπολος ●●● Υπάρχει, ωρέ Μανώλιο, μεγαλύτερη ξεφτίλα από το να σε κράζει ο Σόμπολος; ●●● Εσύ, όμως, κυριεσαγγέλεα, γιατί δεν διέταξες αμέωνας μια προκαταρκτική εξέταση, με πρώτο μάρτυρα τον καταγγέλλοντα; ●●● Ο οποίος δε μπορεί να επικαλεστεί και δημοσιογραφικό απόρρητο, όπως ο Ζαύγκλας; ●●● Χρειάστηκε να περάσει ολόκληρη βδομάδα, να μην το ξεχάσουν τα κυριακάτικα φύλλα για να πάρεις μπροστά ●●● Ο Καραμανλής κάλυψε τον Ανδριανό και ο Αλογοσκούφης τον

Κλαδά ●●● Τελικά, ακόμα και οι «τοάροι» έχουν αφεντικά ●●● Προσπάθησε να το αποφύγει, αλλά ήρθε αυστηρή διαταγή από το Μαξίμου ●●● Και να πεις ότι τον έβαλε αυτός στο ΣΔΟΕ ●●● Φυτεύτης από το Μαξίμου του ήρθε ο ερίφης ●●● Ο Ανδριανός δίνει τον Θέμο, ο Θέμος δίνει τον Ανδριανό, κόκκαλο ο ανακριτής ●●● Αλήδεια, γιατί δεν καλεί τον Καραμανλή να τον ρωτήσει σχετικά; ●●● Κοτζάμ πρωθυπουργός δε μπορεί να πει ψέματα ●●● Δεν το λέμε για πλάκα, το εννούμε ●●● Πάντως, τέτοιο δημόσιο ξεκατίνιασμα εκδοτών δεν έχου-

με ξαναδεί στα μεταπολιτευτικά χρόνια ●●● Είναι τόση η απόλαυση που κοντεύουμε να γίνουμε ξενύχτες ●●● Πριν τις 2 τη ξεμερώματα δεν κλείνουμε την τηλέφραση ●●● Αφού, να φανταστείτε, δεν έχουμε κουράγιο να δούμε το αριστουργηματικό «Berlin Alexanderplatz» του Φασμπίντερ ●●● Πού να φτουρήσει ο Φασμπίντερ μπροστά στην υπεριπαραγωγή «Κολωνάκι-Μύκονος-Εκάλη, για ένα γιοτ κι ένα τσουβάλι» ●●● Δραπέτευση από τη Ζαχοπουλειάδα και επιστροφή στο ζιφερό κοινωνικό τοπίο ●●● Η κρίση («ύφεση» τη λένε στην politically correct γλώσ-

◆ Δε θα γίνουμε ΜΑΤατζήδες, δηλώνουν οι λιμενομπατοσούνδικαλιστές. Και τόσα χρόνια που δέρνουν ό,τι «κινείται» στο λιμάνι (με ιδιαίτερη προτίμηση στους ναυτεργάτες), τι ακριβώς είναι; Λιμενοματατζήδες; Αφού, όμως, είναι τόσο... δημοκρατικός και με... ταξική συνειδηση ο πρόεδρος του λιμενομπατοσούνδικατου, μήπως μπορεί να μας πει ποια ακριβώς ήταν η αντίδρασή τους όταν (και δεν συνέβη μόνο μια φορά) αποκαλύπτονταν συγκλονιστικά στοιχεία για τη δολοφονική δράση των συναδέλφων τους σε βάρος μεταναστών που δοκιμάζουν να περάσουν το Αιγαίο;

◆ Η Ντόρα ανοιξε το δρόμο με τη μπρητή που πέταξε για τους πολιτικούς που δεν λένε την ολήθεια και ο μπαμπάς της (μπρρρ!) πήρε τη σκυτάλη και ξαμολύθηκε σαν καθαρόραμό άλογο με δηλητηριασμένο αίμα (ως γνήσιος Μητσοτάκαρος, δηλαδή). Ο πολιτικός –είπε– πρέπει να λέει την αλήθεια, να μην κρύβει την πραγματικότητα, να μην λέει ψέματα, να μην παρα-

πλανά και να μην πολιτεύεται με βάση τις δημοσκοπήσεις. Το μόνο που δεν είπε είναι πως σ' αυτό το πρότυπο δεν ανταποκρίνεται ένας ευφραδής χοντρός που τον φωνάζαν Κωστάκη και τα τελευταία χρόνια το 'κανε Κώστας. Πάντα μες στην αλληλεγγύη το μητσοτακέικο.

◆ Ρωτήθηκε ο πρόεδρος του ΣΕΒ, μετά τη συνάντηση με την Πετραλία, αν θεωρεί ότι η Ζαχοπουλειάδα «θα πάει πίσω το ασφαλιστικό». Απάντησε ως γνήσιος εκπρόσωπος των καπιταλιστών: «Ο ποιοιδήποτε νοσηρό κλίμα, επηρεάζει και την κοινωνία και την οικονομία, γι' αυτό είπα, επικέντρωση στα μεγάλα προβλήματα με αποφασι-

στικές λύσεις, καθαρές απαντήσεις». Η ανησυχία τους είναι μήπως καθυστερήσουν οι αντεργατικές και αντιλαϊκές μεταρρυθμίσεις, λόγω επιστροφής στη λογική του «πολιτικού κόστους».

◆ Ο ΣΥΝ βρίσκεται στην τελική ευθεία για το συνέδριο του, οι τελευταίες δημοσκοπήσεις τον παρουσιάζουν ανεβασμένο και ο πρώην πρόεδρός του και ακόμη μέλος του κόμματος Ν. Κωνσταντόπουλος δίνει συνεντευξή σε κυριακάτικη εφημερίδα («Ελευθεροτυπίο») για να αποφανθεί ότι τώρα υπάρχει ανόγκη... ενός νέου κόμματος, που θα δώσει διέξοδο από την κρίση του δικομματισμού! Είμαστε περίεργοι να

δούμε αν θα πάει στο συνέδριο, αν θα μιλήσει και τι θα πει και πώς θα τον υποδεχτούν οι σύνεδροι. Περιττό, βέβαια, να πούμε πως τα περιήραντης νέου κόμματος μόνο το ΠΑΣΟΚ εξυπηρετούν, αφού παρουσιάζουν τον ΣΥΝ σαν ανίκανο να καλύψει αυτό το κενό και δημιουργούν ένα ανάχωμα (ό,τι μπορεί κάνει ο άνθρωπος) για τις διαρροές από ΠΑΣΟΚ προς

ΣΥΝ.

◆ Για «αιφνιδιασμούς» και «δοχτυλίδια καταγγέλλει ευθέως τον Αλαβάνο Κουβέλης και προτείνει εκλογή του προέδρου απ' όλα τα μέλη του ΣΥΝ. Ο Τσίπρας, ο οποίος υποδεικνύεται –εμμέσως πληγιών σαφώς– ως ενεργούμενο του Αλαβάνου, απαντά απλώς ότι στον ΣΥΝ το δαχτυλίδι το δίνουν οι σύνεδροι. Στην πρόταση για καθολική εικονή, όμως, δεν απαντά. Χαζός είναι; Με τους συνέδρους το παχινδί το 'χει σίγουρο, ενώ με το σύνολο των μελών ποτέ δεν είσαι σίγουρος. Άλλα κι ο Κουβέλης, μάλλον για να βγάλει το άχτι του και να εκθέσει την άλλη πλευρά κάνει την πρόταση για άμεση εκλογή. Διότι το πιθανότερο είναι πως κι εκεί θα έχανε.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Ποια ανάκαμψη μπορεί να εγγυθεί το ΠΑΣΟΚ που αντί να μάχεται τη σήψη και τη διαφθορά ομφαλοσκοπεί, αυτοτραυματίζεται συστηματικά και θυσιάζει την πολιτική προσποτήκη του στον βαρύ όγκονων εμφύλιων συρράξεων;

Εθνος (κύριο άρθρο)
Εδώ και τρεις δεκαετίες νόμιζαν ότι είχαν θάψει τον σοσιαλισμό για τα καλά. Στους εφιάλτες που στοιχειώνουν, όμως, τον ύπνο τους, οι οπαδοί της ελεύθερης αγοράς βλέπουν πάλι να

πρωταγωνιστεί το φάντασμά του.

Ρ. Βρα

■ Αδιέξοδο στην Οχρίδα

Χωρίς κανένα αποτελεσμα αλοκηρώθηκε ο πρώτος κύκλος των ελληνομακεδονικών συνομιλιών, υπό τον ειδικό διαπραγματευτή του ΟΗΕ Μ. Νίμιτς, που έγινε στην Οχρίδα. Νέος γύρος θα γίνει σε μερικές εβδομάδες στην Αθήνα, αλλά και πάλι δεν αναμένεται η παραμικρή πρόσδοση, καθώς τα δυο μέρη παραμένουν αμετακίνητα στη θέση τους. Η ελληνική κυβέρνηση προτείνει συμφωνία σε σύνθετη ονομασία, ενώ η κυβέρνηση της Μακεδονίας δηλώνει πως απ' όλο τον κόσμο μόνο η Ελλάδα έχει αντίρρηση για το συνταγματικό της όνομα, επομένως το πρόβλημα είναι διμερές, σημείωσε πως σύνθετη ονομασία είναι και το όνομα FYROM που χρησιμοποιείται σήμερα στους διεθνείς οργανισμούς και πρότεινε να τεθεί το θέμα του ονόματος στο «ράφι» και να να υπάρξει συμφωνία για «μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης».

Η κυβέρνηση Καραμανλή έσπευσε να απορρίψει την πρόταση με δηλώσεις του εκπροσώπου Τύπου του ΥΠΕΞ και σ' αυτή τη φάση δείχνει αποφασισμένη να φτάσει ακόμα και σε βέτο, αν υπάρξει πρώθηση της ένταξης της Δημοκρατίας της Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ (ενδεχόμενο που μάλλον έχει πάρει αναβολή για ένα χρόνο, για λόγους που έχουν να κάνουν με τους αμερικανικους σχεδιασμούς στην περιοχή και την εκκρεμότητα του Κοσσυφοπεδίου). Είναι τόσα πολλά τα προβλήματα της κυβέρνησης Καραμανλή, που δεν θα ήθελε να προσθέσει άλλο ένα, φουσκωντας τα πανιά του ακροδεξιού ΛΑΟΣ.

■ Χοντροκομμένο κουκούλωμα του σκανδάλου των υποκλητών

Μεγάλο τσακάλι ο εφέτης ανακριτής Π. Πετρόπουλος. Μέσα σε πέντε σελιδούλες κατάφερε να κουκουλώσει το τεράστιο σκάνδαλο των υποκλητών, απαλλάσσοντας και την κυβέρνηση και τις εταιρίες Vodafone και Ericsson, οι οποίες ήξεραν πολλά και βοήθησαν με το δικό τους τρόπο την κυβέρνηση. Σύμφωνα με το πόρισμα του εφέτη ανακριτή, τις υποκλητές έκανε άγνωστο κύκλωμα ξένων τεχνικών (!!!), που εγκατέστησε από μακριά το λογισμικό των υποκλητών στο δίκτυο της Vodafone! Και βέβαια, ο ανακριτής δεν μπήκε στον κόπο να γράψει ούτε μια κουβέντα για το θάνατο του μηχανικού υπολογιστών Κώστα Τσαλικίδη, που αποτελεί το τραγικό θύμα αυτού του σκανδάλου.

Αρκεί να αναφέρουμε μόνο ένα στοιχείο. Η ΑΔΑΕ είχε εντόπισε κλήσεις από καρτοκινητά προς τηλεφωνικούς αριθμούς στο Μέριλαντ των ΗΠΑ, όπου βρίσκονται οι εγκαταστάσεις των αμερικανικών μυστικών υπηρεσιών. Ο ανακριτής πέταξε στα σκουπίδια αυτό το εύρημα της ΑΔΑΕ και αποφάνθηκε ότι οι κλήσεις προς ΗΠΑ δεν ήταν αξιοποίησμες, γιατί το σύστημα δεν έκανε ανοργάνωση των πλήρων αριθμών!

Η υπόθεση, λοιπόν, πήγε στο αρχείο, με τη σύμφωνη γνώμη του εισαγγέλεα Εφετών Μ. Ανδρειωτέλλη (τον θυμόσαστε από τη δεύτερη δίκη του ΕΛΑ.). Πήγε στο αρχείο τέλη Νοέμβρη, αλλά επί δυο σχεδόν μήνες δεν είπαν τίποτα. Προφανώς, αναζητούσαν την κατάλληλη συγκυρία και τη βρήκαν τώρα που οι πάντες ασχολούνται με το σκάνδαλο Ζαχόπουλου.

■ Σιωνιστικός ναζισμός

Δεν έχει σημασία αν είσαι Ελληνας υπήκοος, ύστερα από μια εικοσαετία ζωής στην Ελλάδα, αν έχεις ελληνικό διαβατήριο, αν είσαι πολιτευτής κόμματος έξουσίας. Σημασία έχει το όνομά σου και η καταγωγή σου. Αν ονομάζεσαι Καρίμ Χαλίλ και είσαι Παλαιστίνιος, μόνο αυτό μετράει για το σιωνιστικό ναζισμό. Γ' αυτό και ο Καρίμ Χαλίλ, που πήγαινε στην Παλαιστίνη για να δει τη μάνα του που χαροπαλεύει στο νοσοκομείο, συνελήφθη από τις ισραηλινές μυστικές υπηρεσίες, υποβλήθηκε σε εξευτελιστική έρευνα και ανάκριση και «πακέτο» στάλθηκε πίσω στην Ελλάδα με το ίδιο αεροπλάνο. Ειδοποιήθηκαν μάλιστα οι ασφαλίτες του «Ελ. Βενιζέλου» να πάνε να παραλάβουν έναν... ύποπτο για τρομοκρατία.

Στις ΗΠΑ έχουν υποστεί ανάλογη εξευτελιστική μεταχείριση οι πανεπιστημιακοί Β. Αγγελόπουλος και Γ. Μηλίδης. Και σε διάφορα αεροδρόμια, κυρίως αμερικανικά και βρετανικά, χιλιάδες ταξιδιώτες υφίστανται καθημερινά εξευτελιστικούς ελέγχους. Γιατί, λοιπόν, να κωλύσουν οι ασφαλίτες του σιωνιστικού κράτους μπροστά στην ελληνική υπηκοότητα και το ελληνικό διαβατήριο του κ. Χαλίλ; Αυτοί τον τσαμπτουάκα τους ήθελαν να κάνουν, στέλνοντας μηνύματα με πολλούς αποδέκτες. Το γεγονός ότι ο σιωνισμός θεωρείται μισητή εχθρική δύναμη από τον ελληνικό λαό τους κάθεται στο στομάχι. Από την άλλη, έρουν ότι ουδείς θα τους ενοχλήσει. Ο, τι γίνεται στο όνομα της «καταπολέμησης της τρομοκρατίας», ακόμη και το πιο τραβήγμένο, το πιο προκλητικό, το πιο εξωφρενικό, θεωρείται ως καλώς γενόμενο από τις κυβερνήσεις.

Σενάρια για τη μετά-Καραμανλή εποχή

Ουδείς αμφέβολε ότι κατά τη δεύτερη πρωθυπουργική του θητεία ο Καραμανλής θα αντιμετώπιζε προβλήματα φθοράς. Ομως, η βαθιά κρίση του ΠΑΣΟΚ, που έφτασε στα πρόθυρα της διάσπασης κι ακόμα δεν έχει ξεπεράσει τον κίνδυνο, οδήγησε το επιπτελείο του Μαξίμου στο συμπέρασμα ότι μια τρίτη θητεία θα ήταν εύκολη υπόθεση. Γ' αυτό και ήταν το Μαξίμου που τροφοδότησε τα εκλογικά σενάρια, λήγες μόλις μέρες μετά τη νέα νίκη της ΝΔ. Ήταν φανερό ότι προετοίμαζαν το κλίμα για αιφνιδιαστική προσφυγή στις κάλπες, ώστε με μια νέα νίκη να βυθίσουν το ΠΑΣΟΚ σε ακόμα μεγαλύτερη κρίση.

Πλην όμως, η ζωή τους τα έφερε άλλως. Οταν άρχισε να... βρέχει χοντρούς στο Κολωνάκι, τα πάντα άλλαξαν και οι πολιτικές εξελίξεις υπήρξαν ραγδαίες. Ζαχόπουλος, Κλαδάς, Ανδριανός, Αγγελού, όλοι οι εμπλεκόμενοι στο σκάνδαλο και τη διασχίριση του είναι άνθρωποι συνδεόμενοι προσωπικά με τον Καραμανλή και το Μαξίμου και όχι με το μηχανισμό της ΝΔ. Ο ίδιος ο Καραμανλής βρέθηκε στη δίνη του κυκλώνα, παρά τις αγωνιώδεις προσπάθειες να οδηγηθεί στο «μάτι» που δεν το χτυπούν οι περιδινήσεις. Οι υπουργοί του, των πρωτοκλασάτων συμπεριλαμβανόμενων, τον άφησαν μόνο του με τον Ρουσόπουλο να βγάλουν τα κάστανα από τη φωτιά. Εξαφανίστηκαν από τα τηλεπαράθυρα και μήνυσαν σε όλα τα ΜΜΕ ότι δεν προτίθενται να εικλέγεται, όμως είναι στην «αυλή» της Ντόρας.

Οπότε, οι υπόλοιποι δελφίνοι κατάλαβαν ότι οι Μητσοτάκηδες πάλι έκλεψαν στην κούρσα και έσπευσαν να σπάσουν τη σιωπή τους... στηρίζοντας τον Καραμανλή, ο Κυριάκος (κάτι τηρέπει να πει και ο υφυπουργός της οικογένειας) και η... Μπουρδάρα, που βουλευτής έχει προ πολλού πάψει να εικλέγεται, όμως είναι στην «αυλή» της Ντόρας.

Οπότε, οι υπόλοιποι δελφίνοι κατέλαβαν ότι οι Μητσοτάκηδες πάλι έκλεψαν στην κούρσα και έσπευσαν να σπάσουν τη σιωπή τους... στηρίζοντας τον Καραμανλή από την επιτομή του πολιτικού ηγέτη (ποιος; ο Μητσοτάκης) φωτογραφίζοντας τον Καραμανλή, ο Κυριάκος (κάτι τηρέπει να πει και ο υφυπουργός της οικογένειας) και από την άλλη σκέφτεται: γιατί όχι εγώ μετά τον Καραμανλή, αφού είμαι ο πιο ορκισμένος εχθρός του Μητσοτάκηου; Αθραμπόπουλος και Σαμαράς έσπευσαν να στηρίξουν τον Καραμανλή από την επίθεση των Μητσοτάκηδων, στην πραγματικότητα, όμως, έσπευσαν να δηλώσουν «παρών» για τη διαδοχή.

Ο Αλογοσκούφης, ο οποίος

επίσης φέρεται ως δελφίνος, δε μπορεί να «παίξει» σ' αυτή τη φάση. Δεν έχει το απαιτούμενο ηγετικό εκτόπισμα. Ο Βουλγα-

ράκης είναι πολλαπλά καμένος και δύσκολα θα παίξει ρόλο σ' αυτό το επίπεδο, ενώ ο Μεϊμαράκης έχει αποδειχτεί πολύ καλός στην τακτική και ενδεχομένως να κάνει την έκπληξη. Κι ο Καραμανλής; Ο Καραμανλής πρέπει να ξεμπλέξει με τη Ζαχόπουλειάδα για να σκεφτεί οπιδήποτε άλλο. Έχει δεξεί και στο παρελθόν ότι είναι σιγουρατζής και πολύ αδύνατος στη διαχείριση κρίσεων. Μόνη του ελπίδα το χάλι του ΠΑΣΟΚ, αλλά και η στήριξη που του προσφέρει ο Καρατζαφέρης.

Υ: Η τοποθέτηση του Ν. Κακλαμάνη για συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-ΝΔ, «όχι λόγω αριθμητικής πλειοψηφίας στη Βουλή, αλλά για να πάμε όλοι μαζί πιο μπροστά», σε άλλες συνθήκες δεν θα αξιολογούνταν πολιτικά. Θα λέγαμε όλοι «κάτι πρέπει να πει κι αυτός για να δεξεί ότι υπάρχει». Ομως, το γεγονός ότι ο Ρουσόπουλος διατάχτηκε να διακόψει την πάγια στάση του («δεν θα αξιολογούνταν επιχειρήσεις όπου ο Καραμανλής θα διαπηγούσε τον Βρυκόλακα σε θανατηφόρο έμφραγμα») και από την άλλη σκέφτεται: γιατί όχι εγώ μετά τον Καραμανλή, αφού είμαι ο πιο ορκισμένος εχθρός του Μητσοτάκηου; Αθραμπόπουλος και Σαμαράς έσπευσαν να στηρίξουν τον Καραμανλή από την επίθεση των Μητσοτάκηδων, στην πραγματικότητα, όμως, έσπευσαν να δηλώσουν «παρών» για τη διαδοχή. Ο Αλογοσκούφης, ο οποίος

επίσης φέρεται ως δελφίνος, δε μπορεί να «παίξει» σ' αυτή τη φάση. Δεν έχει το πρότυπο ότι την έκπληξη της ΝΔ» και να απαντήσει αρνητικά, με την υπόμνηση ότι μόλις πριν τέσσερις μήνες η ΝΔ κέρδισε στις εκλογές, δεξείται ότι στο Μαξίμου δεν το εξέλαβαν ως γραφικότητα του Νικήτα. Φοβούνται πως κάποια κέντρα προσπαθούν να

■ Χάσαμε τον Κουκοδήμο STOP.

Α, ρε έρ' με Κουκοδήμο, τι σου 'μελε να πάθεις. Από πρωταθλητής του άλματος σε μήκος βρέθηκες πρωταθλητής του άλματος σε βάθος. Αυτά παθαίνει, όμως, όποιος προσπαθεί να χτίσει πολιτική καριέρα με τη βοήθεια θηρίων της Ζούγκλας. Ως αθλητής ήσουν συμπαθής, γιατί ήσουν χαμηλών τόνων και απέφευγες τη δημοσιότητα και τη γκλαμουρία. Ής πολιτικός κατάφερες σε χρόνο ρεκόρ να σβήσεις την εικόνα του καλόβολου επαρχιατόπουλου που δεν το τυφλώνουν οι προβολείς της δημοσιότητας. Μπήκες άγαρμπτα στο λάκο με τα σκατά, αγόρι μου, και είχες την ατυχία να πέσει πάνω και σε σένα ο ιπτάμενος χοντρός. Οταν έχεις κολλητηλίκια με τον Ζούγκλα και τον Κλαδά, πρέπει να ξέρεις να φυλάγεσαι. Το τυρί το λιμπίστηκες, αλλά τη φάκα δεν την είδες.

Το πως τον ξεμπρόστιασαν τον Κουκοδήμο το ξέρετε. Πρώτα βγήκε ο Ζούγκλας στην εκπομπή του και δήλωσε ότι το νταλαβέρι με τον βουλευτή-μεσάζοντα το γνωρίζουν ο Χατζηνικολάου και ο Κουϊκ (ο οποίος ήταν παρών και κουνύσεις καταφρακτικά το κεφάλι του) και γι' αυτό «δεν χρειάζεται να πατήσει το κουμπί» (εννοεί του κασετόφωνου όπου γράφει τα πάντα). Στη συνέχεια, βγήκε ο Χατζηνικολάου στην εκπομπή του Χαρδαβέλα και ακρού είπε ότι, είχε να πει για τον Καμπουράκη και το Mega, ο οποίος συμμετείχε στην εκπομπή. Κι αμέσως του «ξέφυγε» το όνομα Κουκοδήμος. Δυο φορές μάλιστα. Στη συνέχεια έλεγε ότι δεν είπε όνομα, ο Χαρδαβέλας του έλεγε ότι είπε και στο τέλος κατέληξε στο... «αν είπα καλύτερα, για να πάει μια ώρα γρηγορότερα στον πρωθυπουργό!» Σύμφωνα με τη διήγηση, ο Χατζηνικολάου πέρασε από το σπίτι του Ζούγκλα για να τον πάρει με το αυτοκίνητό του να πάνε στο σταθμό για συνέντευξη, κάποια στιγμή χτύπησε το κινητό του Ζούγκλα, ο οποίος πάντα σε ανοιχτή ακρόαση για να μην τρώει την ακτινοβολία (!) κι έτοις άκουσε το βουλευτή να παραδέχεται ότι αυτός ήταν ο μεσάζοντας. Όνομα δεν ειπώθηκε, αλλά αυτός τον γνώρισε από τη φωνή του!

Με ξεμπροστιασμένο τον Κουκοδήμο, ο μεν Ζούγκλας πήγε στον εισαγγελέα και δεν είπε το όνομα (!), ενώ ο Κουκοδήμος κλήθηκε σε τηλεφωνική (έτσι επιώθηκε) ανάκριση από τον Τραγάκη, ανακοινώθηκε ανεπισήμως ότι θα δώσει εξηγήσεις και έκτοτε... αναζητείται από τον Ερυθρό Σταυρό. Τετάρτη βράδυ αναμενόταν η ανακοίνωσή του, πέρασε κι η Πέμπτη κι ακόμα τίποτα. Στο μεταξύ, ο Αλογοσκούφης διατάχθηκε να στηρίξει για δεύτερη φορά δημόσια τον Κλαδά, τον άνθρωπο του Μαξίμου, που όλα δείχνουν ότι αποτελεί κεντρικό πρόσωπο του «δράματος», αλλά κανείς δεν τον αγγίζει, με εντολή άνωθεν προφανώς.

Αλήτες, ρουφιάνοι, λαμόγια...

Οκαλύτερος τρόπος για να κουκουλώσεις μια βρομιά είναι να την ανακατέψεις με άλλες βρομιές. Να ρίξεις τόσο υλικό στην πάτσα, που κανένας να μη μπορεί να βγάλει άκρη και στο τέλος όλοι να παραπιθεύν στη βρομιά και εσύ να κουκουλώσεις τη βρομιά με όλη την άνεσή σου. Το παλιό αυτό δόγμα ακολουθούν όλοι οι επιπλέκμενοι στο σκάνδαλο Ζαχόπουλου, με πρώτη την κυβέρνηση. Το ίδιο δόγμα ακολουθούν και οι αλληλοσπασσόμενοι εκδότες του «Θέματος», που είναι χωμένοι ως το λαιμό σε ορισμένες πιτυχές αυτής της βρομικής υπόθεσης. Με μισές αλήθειες, μισά ψέματα και ψέματα όλες οι πλευρές θολώνουν το τοπίο, με στόχο τη χειραγώγηση της λεγόμενης «κοινής γνώμης», που παρακολουθεί παθητικά τις εξελίξεις, έχει χαθεί μέσα στις λεπτομέρειες και προσπαθεί να βγάλει άκρη, αδυνατώντας να έχωρισε το κύριο από το δευτερεύον, την αλήθεια από το ψέμα.

Γιατί συμβαίνει αυτό; Γιατί η λεγόμενη «κοινή γνώμη» δεν έχει άποψη, αλλά κάθε φορά συναφτά την άποψη της από τα όσα της σερβίρει η ποικιλόχρωμη προπαγάνδα. Αυτή η «κοινή γνώμη» είναι το δελεαρ για τα διάφορα «ωδικά πτηνά» της προπαγάνδας, που «κελαΐδούν» και πάλι. Για αλλα απ' αυτά τα «πτηνά» η «κοινή γνώμη» ισοδυναμεί με εκλογική πελατεία και για άλλα ισοδυναμεί με αναγνωστικό κοινό. Σε κάθε περίπτωση, δηλαδή, περί πελατείας πρόκειται.

Ζούγκλας και Μαυροτρύπας σκοτώνονται. Θα σκοτώνονταν ακόμα κι αν δεν είχε μεσολαβήσει το σκάνδαλο Ζαχόπουλου. Σκοτώνονται εδώ και σχεδόν ένα χρόνο. Με το σκάνδαλο Ζαχόπουλου και την εμπλοκή του ενός από τους δύο, ο άλλος βρήκε την ευκαιρία για να ξεκαθαρίσει την κατάσταση για πάρτη του. Σκοτώνονται γιατί βρέθηκαν μέσα σε μια τριετία με τη μεγαλύτερη εφημερίδα στα χέρια τους. Δηλαδή, με μια τεράστια πολιτική και οικονομική δύναμη. Κι επειδή στον καπιταλισμό «όλα πωλούνται, φτάνει η τιμή να είναι η σωστή», στο παιχνίδι μπήκαν και άλλοι παιχτές.

Δεν έχει καμιά σημασία να παρακολουθήσουμε τις αλληλοκατηγορίες που εκτοξεύουν. Γιατί και ο ένας και ο άλλος λένε μισές αλήθειες και μισά ψέματα κι όταν βρίσκονται μπροστά σε κρίσιμα ερωτήματα στρίβουν αλλά γαλλικά, σπόρ στο οποίο είναι πρωταθλητές μετά από τόσα χρόνια στο κουρμπέτι. Λέει, για παραδέιγμα, ο Μαυροτρύπας πως μάζεψε 5 εκατ. ευρώ (το πώς δεν το λέει, βέβαια), για να γλιτώσει την εφημερίδα που ο Ζούγκλας ήθελε να πουλήσει σε εφοπλιστές της δεξιάς. Και αιυτοδιαψύδεται, γιατί στη δηλωση που έκανε η τράπεζα λέει πως τα λεφτά είναι προκαταβολή από τον... εφοπλιστή της δεξιάς, στον οποίο υποτίθεται ότι ήθελε να αποτρέψει την πώληση! Οπότε, μπορεί κανένας να υποθέσει βάσιμα πως απευθύνηκε σε άλλο καπιταλιστή («βρού» η πιάτσα για τ' όνομά του) και πή-

ρε τα φράγκα για να σπάσει τη συμφωνία με τον εφοπλιστή της δεξιάς. Λέει ο Ζούγκλας πως τα 7 εκατ. ευρώ που υπάρχουν σε δικό του λογαριασμό είναι από δάνειο που πήραν οι τρεις συνεταίροι για την ανάπτυξη της εφημερίδας. Μόνο που το δάνειο δεν το πήραν ως «Πρώτο Θέμα ΑΕ», αλλά ως «Αναπτυξιακή», μια εταιρία που σύστησαν και στην οποία μεταβίβασαν τις μετοχές τους. Δηλαδή, τράβηξαν τις υπεραξίες που αναλογούσαν στον καθένα και η εφημερίδα θα αναλάμβανε να αποπληρώσει το δάνειο. Η πλάκα είναι ότι πηγές της Τράπεζας Αττικής δηλώνουν πως το δάνειο δεν έχει εκταμιευθεί αλλά παραμένει στην τράπεζα! Τότε, πώς προέκυψαν τα 7 εκατ. του Ζούγκλα;

Καταλάβατε γιατί δεν αξίζει τον κόπο να ασχοληθούμε με όλα όσα λένε οι πλαικωμένοι πρώην συνεταίροι; Το καλύτερο που έχουμε να κάνουμε όλοι είναι τις ώρες της χαλάρωσης, εκεί που θα βλέπουμε μια κωμωδία, ν' ανοίγουμε την τηλεόραση και να βλέπουμε το καθημερινό ξεκατίνιασμά τους. Είναι και διδακτικό συν τοις άλλοις. Μπορεί να μας οπλίσει με περισσότερη οργή και μεγαλύτερο μήσος για τα καπιταλιστικά παράσιτα που μας ρουφούν το αίμα και το παίζουν και προστάτες του λαού από πάνω.

ΥΓ1: Είναι τόσο βυθισμένοι όλοι τους στην αλήτεια και τη ρουφιάνια που δεν διστάζουν να μαγνητοφωνούν κρυφά ο ένας τον άλλο ακόμα και όταν συνομιλούν

υποτίθεται συναδελφικά, φιλικά. Δε θα μιλούσε ποτέ έτσι ο Καμπουράκης στον Χίο, αν ήξερε ότι τον μαγνητοφωνεί. Μήποτε προφανώς για να τον βοηθήσει να σχηματίσει εικόνα (και να κάνει και ο ίδιος το κομμάτι του) και βέβαια δεν έκανε «χαβισλέ», αλλά του είπε αυτά που ήξερε, όπως φαίνεται και από το ύφος της μαγνητοφωνημένης συνομιλίας. Οσο για τον άλλο, δεν χρειάζοταν το κασετόφωνο για το ρεπορτάριο, αλλά για να παγιδεύσει το συνάδελφό του. Ή μήπως η παγιδεύσει δεν ήταν δική του πρωτοβουλία, αλλά κάποιων άλλων που εκείνες τις πρώτες ώρες ήθελαν να μάθουν ακριβώς τι «παίζει» και να πάρουν τα μέτρα τους.

ΥΓ2: Με το καλαμπούρι ότι στο Mega έδιωξαν την Τσέκου και δεν είδαν το DVD, διότι ήταν «ροζ», γελασαν πολλοί στη δημοσιογραφική πάτσα, από την αρχή. Τώρα, το καλαμπούρι σοβαρέψει και οι δηλώσεις Καμπουράκη περί «χαβισλέ» εφτιαχνούν καινούργιο καλαμπούρι. Αυτό που διηγούνταν με σοβαρό ύφος η Τρέμη, ο Καψής, ο Πρετεντέρης και ο Οικονομέας το βράδυ της Τετάρτης. Αντε να δύμει πως θα εξελιχθεί ο εκδοτικοδημοσιογραφικός πόλεμος. Διότι το MEGA, ο ίδιοκτήτες και οι δημοσιογράφοι του είναι πιο μέρος της κρίσης. Αναζητείται, λοιπόν, γενική πολιτικοκεδονική συμφωνία επειγόντως, ολλά προς το παρόν μάλισταν δεν έχει βρεθεί πρόσωπο κοινής αποδοχής για να παίξει το διαιτητή. Κι ο Σωκράτης το απολαμβάνει δεόντως...

Ογκόλιθος του σκανδάλου ο Καραμανλής

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

νικότατα στο παρασκήνιο.

Ο, τι και να μας πουν ο Καραμανλής και οι επί της προπαγάνδας συνεργάτες του, ό, τι και να σκαρώσει η διοιτεταγμένη Δικαιοσύνη, τα παραπάνω ερωτήματα παραμένουν, είναι πολιτικά και οι απαντήσεις είναι πολιτικές και όχι αιστυνομικούς καστικές. Ο Ζαχόπουλος δεν σαλτάρισε επειδή αποκαλύφθηκε πως είχε γκόμενα (στηγά την ειδηση!). Και το Μαξίμου δεν τον ξωτέπεται με τις κλωτσιές από την κυβέρνηση επειδή είναι ολιγότερο πίστημα από τον Καραμανλή που έχει παραδόθηκε στην ερωτήσεις της δεξιάς. Και τον Καραμανλή αποκαλύφθηκε πως είχε γκόμενα (στηγά την ειδηση!). Και το Μαξίμου δεν τον ξωτέπεται με τις κλωτσιές από την κυβέρνηση επειδή είναι ολιγότερο πίστημα από τον

Ποιος θυμάται το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων;

Ηδιοίκηση Φιλιππίδη στο Ταχυδρομικό Ταμευτήριο στρέφεται κατά της Citigroup, ζητώντας νέα συμφωνία για το δομημένο ομόλογο των 40 εκατ. ευρώ, το οποίο σήμερα αξίζει μόλις 4 εκατ. ευρώ. Ομως, δεν έχει περάσει ούτε χρόνος που από τότε ο προηγούμενος διοικητής Π. Τσουπίδης δήλωνε ότι «σε ό, πι αφορά το Τ.Τ., αλλά και εμένα προσωπικά, το θέμα των δομημένων ομολόγων ήταν και είναι καθαρά άνευ ουσίας» και χαρακτήριζε «θέμα πολιτικού reality show» το θέρυβο που γίνόταν, με πλήρη κάλυψη από τον υπουργό Οικονομίας Γ. Αλογοσκούφη (εγκέφαλο της φράμπτρικας των δομημένων ομολόγων) και τον πρωθυπουργό Κ. Καραμανλή.

Όταν ανέλαβε ο Φιλιππίδης, διορισμένος κατευθείαν από το Μαξίμου, τήρηε εντολή να καθαρίσει την κατάσταση και να καλύψει κάθε τρύπα από την οποία αναδιόταν οσμή σκανδάλου. Είναι χαρακτηριστικό ότι ανακοίνωσε αλλαγή του στρατηγικού προσανατολισμού του Τ.Τ., με «οργανικά έσοδα που θα προελθουν από την αύξηση των κερδών από προμήθειες μέσω της προώθησης ασφαλιστικών προϊόντων, της ενεργοποίησης των λογαριασμών μισθοδοσίας και όχι με κέρδη από

το επενδυτικό χαρτοφυλάκιο» (ευθεία βολή κατά της διοίκησης Τσουπίδη). Φρόντισε ταυτόχρονα να δώσει «πιστοποιητικό απορίας» στον Τσουπίδη, δηλώνοντας ότι η Citigroup παραπλάνησε (sic!) τη διοίκηση Τσουπίδη πουλώντας της προϊόντα «με ελκυστικό αμπαλάζ, αυξημένου ωστόσο ρίσκου, χωρίς να είναι εγγυημένο έστω ένα προσστό της επένδυσης». Υποστήριξε, ακόμη, ότι τέτοιου τύπου κρούσματα έχουν συμβεί και στο παρελθόν, όταν εκείνος που πουλά χέχει μεγάλη εμπειρία σε σύνθετα χρηματοοικονομικά προϊόντα και βαθιά γνώση των αγορών και εκείνος που αγοράζει «δεν γνωρίζει τα προϊόντα αυτά» και «παραπλανάται» από το αμπαλάζ τους.

Οι άνθρωποι της τραπεζικής και χρηματιστηριακής πιάτσας άκουσαν αυτές τις δηλώσεις, κάγχασαν και κούνησαν το κεφάλι τους με νόημα. Αντιλαμβάνονται ότι η γραμμή από το Μαξίμου είναι: «Βγάλτε τον Τσουπίδη άσχετο, εν ανάγκη και μαλάκια, μη τυχόν και μας τον βγάλουν απατεώνα». Ομως, ο Τσουπίδης θεωρούνταν ειδικός στις χρηματοοικονομικές μπίζνες, δεν ήταν κάποιο τυχαίο στέλεχος της Δεξιάς. Τοποθετήθηκε στο Τ.Τ. για να κάνει τη συγκεκριμένη δουλειά. Τοποθέ-

τησε σε «σύνθετα χρηματοοικονομικά προϊόντα» (αυτά που καθιερώθηκε να τα λέμε δομημένα ομόλογα) 690 εκατ. ευρώ, προσ που τρόμαξε την Τράπεζα της Ελλάδος (το ρίσκο ήταν τεράστιο), που παρενέβη και έτσι στα τέλη του 2006 το ποσό μειώθηκε στα 580 εκατ. ευρώ.

Θυμίζουμε, ότι στις 30.5.2007 ο Τσουπίδης μαζί με τον διοικητή της ΑΤΕ Δ. Μηλάκο, φίλο και κουμπάρο του Καραμανλή, είχαν κληθεί στην Επιτροπή Οικονομίας – δεν έχουν κανένα πρόβλημα και δεν υπάρχει λόγος επαναγοράς τους από τις πωλήσεις τράπεζες και τις χρηματιστηριακές εταιρίες. Μήπως, λοιπόν, μπορεί να μας πει τώρα πόσα ακριβώς ομόλογα υπάρχουν στα χαρτοφυλάκια ασφαλιστικών ταμείων, πόσο αγοράστηκαν και ποιοι είναι η αξία τους σήμερα, που τα διεθνή χρηματιστήρια καταφέρουν; Οταν ο σημερινός πρόεδρος του Τ.Τ. δηλώνει ότι η προηγούμενη διοίκηση, υπό τον έμπειρο χρηματιστή Π. Τσουπίδη εξαπατήθηκε από ένα τραπεζικό μονοπάλιο που ακούει στο όνομα Citigroup, τι λέτε να συνέβη με τις πανάσχετες διοικήσεις των ασφαλιστικών ταμείων, που εκτελούσαν κυβερνητικές εντολές και γιατίζε το μάτι τους με τα «δωράκια» που δίνονται σ' αυτές τις περιπτώσεις;

Ο Αλογοσκούφης προσπαθεί τώρα να βγάλει την ουρά του απέξω. «Το Ταχυδρομικό Ταμευτήριο είναι τράπεζα και έχει τη διοίκησή του. Το Δημόσιο διατηρεί μειοψηφικό πακέτο μετοχών. Αν κάποιος επενδυτικός σύμβουλος παραπλάνησε τη διοίκηση, αυτό είναι ιδιωτικό θέμα μεταξύ των δύο ιδρυμάτων, που θα το λύσουν όπου δει, και δεν είναι κάτι με το οποίο θα πρέπει να ασχοληθεί ο υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών!» δήλωσε πρόσφατα στη Βουλή απαντώντας σε επερώ-

■ ΠΑΣΟΚ στα πρόθυρα νευρικής κρίσης

Εκεί που οι αφελείς Πασόκοι περίμεναν τη μεγάλη αντεπίθεση που θα έφερνε το ΠΑΣΟΚ «στο νήμα», εκεί που έτριβαν τα χέρια τους με το ξέσπασμα της Ζαχοπουλειάδας και την άμεση ανάμικη του Καραμανλή στο σκάνδαλο, γεγονός που εξαφάνισε μέσα σε λίγες μέρες το περιβόλτο «ηθικό πλεονέκτημα» του πρωθυπουργού, ήρθαν οι εξελίξεις στο ίδιο το ΠΑΣΟΚ και τους έστειλαν και πάλι στο «βόθημα Παναγιά».

Ο Γιωργάκης «έβγαλε κίτρινη κάρτα» στον Μπένι, θεωρώντας ότι η ιδρυση του «ομίλου προβληματισμού» ή «ρεύματος ιδεών» ή όπως αλλιώς ονομαστεί η κίνηση που ετοιμάζουν οι Βενιζελικοί με βιτρίνα κάποιοις πανεπιστημιακούς αποτελεί πράξη που υπονομεύει την ενότητα του ΠΑΣΟΚ. Οι Βενιζελικοί, λες και περίμεναν την κίνηση Γιωργάκη, είχαν φτιάξει το κλίμα με δηλώσεις και συνεντεύξεις (όπως αυτή του Λοβέρδου στην «Ελευθεροτυπία»), διαβεβαιώνοντας ότι φτιάχνουν έναν επιστημονικό όμιλο σαν άλλους που έχει «πιστοποιήσει» το ΠΑΣΟΚ (όπως π.χ. ο ΟΠΕΚ των Σημιτικών), και όχι κόμμα ή φράξια. Μετά την «κίτρινη κάρτα» τοποθετήθηκε δημόσια ο Βενιζέλος με δηλώσεις του στο ίδιο μήκος κύματος (ήταν η ευκαιρία που περίμενε) και σε μια έξιηνη κίνηση ζήτησε συνάντηση με τον Παπανδρέου.

Αυτό το σημείωμα γράφεται πριν τη συνάντηση Γιωργάκη-Μπένι. Ανεξάρτητα από την κατάληξη της (οι πληροφορίες ελεγχούν ότι και οι δύο πλευρές θα εμμείνουν στις θέσεις τους), το μόνο βέβαιο είναι ότι στο ΠΑΣΟΚ έχουν γίνει από δυο χωριάχωριές, ότι δε μπορούν να συνυπάρχουν και ότι η μια πλευρά ψάχνει τρόπο να ξεφορτωθεί την άλλη χωρίς να χρεωθεί την ευθύνη της διάσπασης.

Η στάση των Βενιζελικών είναι κατανοητή. Εχασαν, κατάφεραν να πάρουν ένα 40% και έρευναν ότι ο χρόνος δουλεύει γι' αυτούς. Δεν είχαν κανένα λόγο να συνταχθούν πίσω από τον Γιωργάκη. Αντίθετα έχουν πολλούς λόγους να οργανωθούν, να κάνουν συστηματική υπονομευτική δουλειά, να βοηθήσουν στη νέα ήττα (γιατί με εκλογική νίκη Γιωργάκη αυτοί τελείωσαν και το έρευναν καλά). Από την άλλη πλευρά υπάρχει ένας απόλυτα ανασφαλής αρχηγός, που δεν του βγαίνει τίποτα, που παριστάνει τον «Ρομπέτων των πολιτών» βάζοντάς τα με τους «βαρόνους των μίντια» και που βλέπει τα γκάλοπ να τον δείχνουν να καταβαθμώνεται μαζί με τον Καραμανλή. Ο, τι και να κάνει, ό, τι και να τει, πρωτοεδύλιο δε βλέπει ούτε με κυδίλια (οι μιντιάρχες του τη φυλάνε). Δίπλα του υπάρχουν κάποιοι από τους παλιούς βαρόνους, οι οποίοι δεν τρέφουν καμιά συμπάθεια για τον Βενιζέλο, και κάποιοι νεόκοποι τύπου Πολυζωγόπουλου που βρέθηκαν ξαφνικά ψηλά και ζαλίστηκαν. Όλοι αυτοί σπρώχνουν στη διάσπαση, θελοντας ένα κόμμα καθαρό από τους αντιπάλους τους που έχουν μέλλον, διότι έχουν μαζί τους τους «βαρόνους των μίντια».

Ολα, λοιπόν, στο ΠΑΣΟΚ είναι πιθανά στη σημερινή συγκυρία (μην ξεχνάμε ότι «παιζουν» και γενικότερα σενάρια για αναδιάταξη του πολιτικού σκηνικού με τη δημιουργία νέου κόμματος) και η προοπτική της διάσπασης είναι πιο απειλητική απ' όσο ήταν πριν την 11η Νοέμβρη.

σμού». Για να το πούμε παραστατικά, «ζητείται Πρόντι και Ελιά».

Είναι φανερό ότι στην Κουμουνδούρου αναθέρρησαν από την άνοδο που τους δίνουν τα γκάλοπ, κυρίως με διαρροές από άλλους συνασπισμένους. Για παράδειγμα, στελέχη της Ανανεωτικής Πτέρυγας από την Πάτρα εγκατέλειψαν την «γραμμή» της φράξιας και τάχθηκαν ανοιχτά υπέρ Τσίπρα, διότι «σηματοδοτεί και συμβολίζει πληρέστερα την απόφαση για ανατροπή του μεταπολιτευτικού πολιτικού πλαισίου, με την Αριστερά σε ρόλο κύριου και ρυθμιστικού παράγοντα των εξελίξεων». Δεν κρύβουν διότι υπό την ηγεσία Τσίπρα προσβλέπουν «σε μια συμμαχία αριστερών δυνάμεων με τους πολίτες του οικολογικού και σοσιαλιστικού χώρου, μακριά από τη λογική της συνεργασίας με την Πασοκική εκδοχή του δικομματισμού».

Ο Αλαβάνος επανήλθε με νέα τοποθέτηση στη Βουλή, με την οποία ζήτησε «μια νέα πλειοψηφία, μια κυβέρνηση της Αριστεράς, μια νέα συσπείρωση με ριζοσπαστική προγραμματική βάση που θα μας βγάλει εξω από τα πλαίσια του δικομματι-

■ ΣΥΝ

Αρωμα εξουσίας μεθυστικό

18.1.08: «Αυτή η κυβέρνηση - πρόσθεσ- πρέπει να φύγει. Και πιστεύουμε ότι υπάρχει εναλλακτική λύση. Καλούμε τους πολίτες, αυτό το ρεύμα που παρουσιάζεται, να συνεχίσουν να στηρίζουν τις ενωτικές δυνάμεις της ριζοσπαστικής Αριστεράς ως έναν πυρήνα μιας νέας πλειοψηφίας, που θα δώσει την εναλλακτική λύση στον τόπο μας».

Για πρώτη φορά από πλευράς ΣΥΝ τίθεται τόσο καθαρά η θέλησή του να αποτελέσει πυρήνα μιας συμμαχίας που θα κυβερνήσει τον τόπο. Και μάλιστα, να τίθεται ως άμεση προοπτική και όχι ως κάποιος μακρινός στόχος. Τη σκυτάλη από τον Αλαβάνο παρέλαβε ο Τσίπρας, ο οποίος εκπιμούμε πως σύντομα θ

Βιασύνες

Η «Φιλιππινέζα του Μαξίμου» διατάχτηκε να αλλάξει το τροπάριο. Μεσοβδόμαδα, λοιπόν, κι ενώ έως τώρα, στις (καθαρά εθιμοτυπικές) επισκέψεις της στις έδρες των «κοινωνικών εταιρών», δεν έλεγε τίποτα περί χρονοδιαγράμματος προώθησης του Ασφαλιστικού, η Φ. Πάλλη-Πετραλιά άρχισε να λέει ότι η κυβέρνηση επείγεται. «Είναι σαφές ότι δεν μπορούμε να χάνουμε πολύτιμο χρόνο. Πρέπει να προχωρήσουμε σε τομέας στο Ασφαλιστικό μας σύστημα. Τώρα είναι ο χρόνος που πρέπει να δώσουμε τις λύσεις», δήλωσε βγαίνοντας από τη συνάντηση με το συνδικάτο των εμπόρων. «Τώρα είναι η ώρα να δώσουμε τις λύσεις με αποφασιστικότητα», δήλωσε βγαίνοντας από τη συνάντηση με το ΤΕΕ. Οπως αποκαλύφτηκε μάλιστα, η Πετραλιά είπε στη διοίκηση του ΤΕΕ, ότι το ασφαλιστικό νομοσχέδιο στις αρχές Μάρτη θα είναι νόμος του κράτους.

Είναι φανερό ότι ο κύβος έχει ριφθεί. Ο Καραμανλής (γιατί αυτός αποφασίζει και όχι η κάθε Φάνη) έχει ένα παραπάνω λόγο να προχωρήσει γρήγορα στο Ασφαλιστικό. Θέλει να ξεφύγει από τον ασφυκτικό κλοιό που έχει δημιουργήσει γύρω του το σκάνδαλο Ζαχόπουλου. Θέλει να δείξει στην πλουτοκρατική οιλιγαρχία, από τους κόλπους της οποίας εκπορεύονται σενάρια αλλαγής του πολιτικού σκηνικού, στα οποία ο ίδιος δεν έχει ρόλο, ότι είναι ικανός να κυβερνά, ότι είναι ο καταλληλότερος να διαχειρίζεται τα συμφέροντά της, ότι μπορεί -ακόμα και στριμωγμένος πολιτικά- να πάρει τα πιο σκληρά αντεργατικά μέτρα.

Κάθε συζήτηση για το «ειδικό βάρος» των διάφορων στοιχείων του κυφορούμενου νομοσχέδιου, για το εάν θα είναι «σκληρό» ή «ήπιο», είναι αποπροσανατολιστική και επικίνδυνη. Οδηγεί στη διάσπαση των εργαζόμενων, στη συντεχνιακή αναδίπλωση, στο αδυνάτισμα του μετώπου αντίστασης και στην ήττα. Οταν ο Αλογοσκούφης επαναλαμβάνει συνεχώς πως το Ασφαλιστικό δεν είναι υπόθεση μόνο ενός νομοσχέδιου και μιας κυβέρνησης, αλλά μια εξελισσόμενη διαδικασία που θα απαιτήσει βάθος χρόνου, ποιους άλλους μάρτυρες χρειαζόμαστε για να συνειδητοποιήσουμε ότι το μείζον δεν είναι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αλλά η αντιασφαλιστική επίθεση, της οποίας αποτελεί μέρος; Εκείνοι που ενδεχομένως δεν πληγούν ή πληγούν λιγότερο σ' αυτή τη φάση, θα δεχτούν την επίθεση στην επόμενη ή σε κάποια από τις επόμενες φάσεις. Και όλοι μαζί, βέβαια, έχουν πληγεί από τις ανατροπές που έχουν προηγηθεί από το 1990 μέχρι το 2002.

Το μείζον, λοιπόν, για τους εργαζόμενους είναι να διεκδικήσουν Κοινωνική Ασφάλιση σύμφωνα με τις ανάγκες τους. Κοινωνική Ασφάλιση που να ανταποκρίνεται στοιχειωδώς στη θέση τους στην κοινωνία, ως μοναδικών παραγωγών του κοινωνικού πλούτου. Για να μιλήσουμε με όρους της μοντέρνας πολιτικής ορολογίας, ζητούμενο για τους εργαζόμενους είναι η αλλαγή της ατζέντας, η αντιστροφή των ρόλων. Από τη θέση του αμυνόμενου, αυτού που προσπαθεί να αποκρούσει, να περάσουν στη θέση του επιτιθέμενου, αυτού που διεκδικεί και αγωνίζεται για να κατακτήσει. Κι αυτό, βέβαια, δεν εξασφαλίζεται με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία «στο κεφάλι».

■ Και στο βάθος... Καραμανλής

Ας αφήσουμε για λίγο την όποια εμπλοκή του Σ. Κλαδά με το DVD και την υπόδεση των 5 εκατ. ευρώ του Μαυροτύπα και ας πάμε λίγο πιο πίσω χρονικά, σε μια υπόδεση που δεν σηκώνει αμφισβήτηση, αφού πιστοποιείται από μια ανώτερη κρατική υπάλληλο, ένα πρώην υφυπουργό της κυβέρνησης Καραμανλή και μια δικαστική απόφαση.

Η ανώτερη κρατική υπάλληλος διατάχθηκε από τον Ζαχόπουλο να υπογράψει συμβάσεις του ΥΠΠΟ με εργολάβους, οι οποίες ήταν παράνομες. Αρνήθηκε και ζήτησε γνωμάτευση από τη νομική υπηρεσία του υπουργείου. Αντ' αυτής, ο Ζαχόπουλος της έστειλε «νομική» γνωμάτευση του ιδιώτη δικηγόρου Σ. Κλαδά! Ο Κλαδάς τότε δεν ήταν απλά ένας κολλητός του Ζαχόπουλου. Ήταν μόνιμος δαμώνας του «πρωινού καφέ» στο Μαξίμου, δηλαδή μέλος της στενής καραμανλικής επικοινωνιακής ομάδας. Ο υφυπουργός Τατούλης έστειλε στον Καραμανλή επιστολές, οι οποίες πετιούνταν στον κάλαδο των αχρήστων, προς τον οποίο κάποια στιγμή όδευσε και ο Τατούλης. Αντίθετα, ο Κλαδάς τοποθετήθηκε από τον Καραμανλή επικεφαλής της κρίσιμης Υπηρεσίας Ειδικών Ελέγχων (πρώην ΣΔΟΕ).

Ως πότε, λοιπόν, θα παραμένει στο απυρόβλητο ο Καραμανλής και θα καλύπτεται πίσω από τον Ανδριανό και πίσω από την «προδομένη εμπιστοσύνη» του Ζαχόπουλου;

■ Ζόρια Σουφλιά

Δεν του έφτανε του Σουφλιά ο πόλεμος από τους εκτός εργολαβιών «νταβατζήδες» των ΜΜΕ, του ήρδε κατακέφαλα και ο Δήμας. Το στέλεχος της ΝΔ, που χτίζει το προσωπικό του μέλλον ως επίτροπος της ΕΕ ήρθε στην Αδήνα και έβαλε ευδέως κατά του Σουφλιά, αναγκάζοντάς τον να βγάλει τρεις διαδοχικές ανακοινώσεις με τις οποίες ούτε λίγο ούτε πολύ τον έβγαζε ψεύτη. Αποφεύγοντας τις κακοτοπιές ο Σουφλιάς δεν πήγε στη Βουλή (όπου σε συνεδρίαση της Επιτροπής Περιβάλλοντος μίλησε ο Δήμας), αλλά έσπειλε τον Καλογιάννη. Ο ίδιος οχυρώθηκε στο γραφείο του και εξέδιδε ανακοινώσεις, οι οποίες προβλήμηκαν δεόντως από αναλύσεις και δηλώσεις που υποστήζουν ότι η Ρωσία μετατράπηκε σε αποκίνητης Δύσης. Ομως, οι φορείς αυτών των απόψεων δεν έχουν πρόβλημα. Έχουν συνηθίσει στις...

τα συγκροτήματα Λαμπράκη και Μπόμπολα.

των σε σχέση με τις δικές τους ηγεσίες, αποτελώντας με τον τρόπο αυτό κέντρα

■ Η «αρκούδα» βρυχάται

Με πυρηνικό πρώτο πλήγμα απειλεί ευδέως τη «Δύση» η Ρωσία. Ο επικεφαλής του Γενικού Επιτελίου των ρωσικών ενόπλων δυνάμεων, στρατάρχης Γιούρι Μπαλούγιεφσκι δήλωσε: «Δεν προτιμέμεδα να επιτεθούμε σε κανέναν, αλλά δεωρούμε αναγκαίο όλοι οι εταίροι μας να αντιληφθούν ότι, αναμφίβολα, για την πρόσπιση της εδαφικής ακεραιότητας της Ρωσικής Ομοσπονδίας και των συμμάχων της, δια χρησιμοποιηθούν οι ένοπλες δυνάμεις, μεταξύ άλλων και προληπτικά, περιλαμβανομένων και των πυρηνικών της οπλών, στις περιπτώσεις που περιγράφονται στα ντοκουμέντα του στρατιωτικού δόγματος της Ρωσικής Ομοσπονδίας». Είναι γνωστό, ότι η Ρωσία έχει αλλάξει και τυπικά το στρατιωτικό της δόγμα, που στο παρελθόν έλεγε πως δεν δια χρησιμοποιήσει πρώτη πυρηνική όλοι οι εταίροι μας να αντιληφθούν ότι, αναμφίβολα, για την πρόσπιση της δύσης και των συμμάχων της, δια χρησιμοποιηθούν οι ένοπλες δυνάμεις, μεταξύ άλλων και προληπτικά, περιλαμβανομένων και των πυρηνικών της οπλών, στις περιπτώσεις που περιγράφονται στα ντοκουμέντα του στρατιωτικού δόγματος της Ρωσικής Ομοσπονδίας». Είναι γνωστό, ότι η Ρωσία έχει αλλάξει και τυπικά το στρατιωτικό της δόγμα, που στο παρελθόν έλεγε πως δεν δια χρησιμοποιήσει πρώτη πυρηνική όλα. Αξιοσημείωτη είναι η αναφορά του ρώσου στρατηγού όχι μόνο στην «άμυνα» της Ρωσικής Ομοσπονδίας, αλλά και των συμμάχων της, γεγονός που προσδίδει στη δήλωση ιμπεριαλιστικού-κοσμοκρατορικού χαρακτήρα. Είναι σαν να λέει: δοσί απειλείστε από τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ συνάψτε συμμαχία με τη Ρωσία.

Εμάς δεν μας εκπλήσσουν τέτοιες δηλώσεις. Μια ισχυροποιημένη (λόγω της λειτουργίας του οικονομικού νόμου της ανισόμετρης καπιταλιστικής ανάπτυξης) ιμπεριαλιστική χώρα, που διέδετε στρατιωτική υποδομή εφάμιλλη μ' αυτή των ΗΠΑ, δεν διάφηνε τη στρατιωτική της ισχύ ανεκτάλλευτη. Το σημειώνουμε επειδή τα προηγούμενα χρόνια ταλαιπωρήθηκαν τα μάτια και τ' αυτά μας από αναλύσεις και δηλώσεις που υποστήζουν ότι η Ρωσία μετατράπηκε σε αποκίνητης Δύσης. Ομως, οι φορείς αυτών των απόψεων δεν έχουν πρόβλημα. Έχουν συνηθίσει στις...

παραεξουσίας». Σε συνέντευξή του στα «ΝΕΑ» σημείωσε με νόημα ότι «η επιλογή ρευστοποίησης του πολιτικού συστήματος από ορισμένα ΜΜΕ και αντίστοιχα οικονομικά κέντρα είναι παρούσα», με στόχο «να ανακαθρίσουν το πολιτικό σύστημα σε ένα επίπεδο όπου η χειραγώησή του, ο έλεγχός του και η διαμεσολάβησή του από αυτά θα γίνεται ευκολότερα».

Μόνο που για να είναι αποτελεσματικό ένα τέτοιο παιχνίδι από τα ΜΜΕ πρέπει να υπάρχει και αντανάκλασή του στο εσωτερικό ενός κόμματος. Δεν είναι μαλάκες οι «ταταβαζήδες» να κάνουν παιχνίδι χωρίς να έχουν πάρει τις εγγυήσεις τους. Ας μιλήσει καθαρά, λοιπόν, ο Φ. Κουβέλης. Υπάρχουν μέσα στον ΣΥΝ και μάλιστα στο γηετικό επίπεδο «πιασμένοι»; Υπάρχουν «λόμπι»; Γιατί είναι εύκολο να πετάς κουβέντες και μάλις η συζήτηση έρχεται επί του συγκεκριμένου να την πέφτεις απλά στον Αλαβάνο λέγοντας ότι «σε καμία εκλογή πρόεδρου του κόμματος δεν είχαμε αιφνιδιασμούς και δαχτυλίδια. Σ' αυτή την εκλογή προέδρου, έχουμε». Αν δέλει να είναι πολιτικά έντιμος, ας μιλήσει συγκεκριμένα.

■ Πάει πολύ...

Πάει πολύ να εκστρατεύει η «Ελευθεροτυπία» –και σε κύριο άρμα, μάλιστα– κατά της «Μαύρης Τρύπας της αδιλιότητας του νοσηρού φαινομένου». Τι νομίζουν τ' αφεντικά της κυριλέ νεοταξίκης φυλλάδας, ότι απευδύνονται σε Λωτοφάγους; Νομίζουν πως ξεχάσαμε ότι η στήλη «Μαύρη Τρύπα» του Θέμου Αναστασιάδη πρωτολανσαρίστηκε στην «Ελευθεροτυπία», καταλαμβάνοντας περίοπτη θέση και τη μισή τελευταία σελίδα της; Νομίζουν πως ξεχάσαμε ότι ο Αναστασιάδης υπήρξε προσωπική επιλογή του Κίτου Τεγόπουλου, με τον οποίο το «κονέ» έγινε την εποχή του σκανδάλου Κοσκωτά, όταν από απηνείς διώκτες του Α. Παπανδρέου, Κίτσος και Θέμος βρέθηκαν ως μάρτυρες υπεράσπισής του τελικά στο Ειδικό Δικαστήριο (ο Αναστασιάδης διετέλεσε τότε για ένα φεγγάρι διευδυντής της υπό κρίση ευρισκόμενης «Καθημερινής»); Ξεχνούν ότι τον κράτησαν στην εφημερίδα, παρά το φασιστικό και ρατσιστικό βόρβορο που ξερνούσε καθημερινά και τον έδιωξαν πυξ-λαξ όταν πήραν χαμπάρι τα αλισθερίσια του με τον Κόκκαλη και την εφημερίδα («Πρωταδηλητής») που ετοίμαζε; Με τι μούτρα βγαίνουν σήμερα και μιλούν αυτοί για «αδιλότητα της Μαύρης Τρύπας»; Δικαιούμαστε, λοιπόν, να ρωτήσουμε: τι είδους αλισθερίσι είχε η ιδιοκτησία της «Ελευθεροτυπίας» με τη Μαύρη Τρύπα, πότε άρχισε και για ποιο λόγο τελείωσε αυτό;

■ Νεοταξίτικη

Ισως κάποιοι παραξενευτούν με το χαρακτηρισμό «νεοταξίκη φυλλάδα» που αποδίδουμε στην εφημερίδα των Τεγόπουλων. Για να μην υπάρχουν απορίες, ίδου μία από τις πολλές εξηγήσεις, σε απόσπασμα από ρεπορτάρι στο φύλλο της περιστρέψης Τρίτης. «Οι κάτοικοι της Γάζας, ενάμισι εκατομμύριο άνδρωποι, είναι τα μεγαλύτερα δύματα του σκληρού μπραντεφέρ μεταξύ Ισραήλ και Χαμάς».

Ωστε, λοιπόν, για τη γενοκτονία που συνεχίζεται στη Γάζα, υπεύθυνοι είναι εξίσου το Ισραήλ και η Χαμάς, που επιδίδονται σε κάποιο «σκληρό μπραντεφέρ». Δεν έχει οημασία που η Χαμάς είναι εκλεγμένη από την πλειοψηφία του Παλαιστινιακού λαού σε εκλογές που έλεγχε η Φάταχ και τη δημοκρατικότητα των οποίων ουδείς αμφισβήτησε. Δεν έχει σημασία που οι μαχητές της δίνουν τον υπέρ πάντων αγώνα για την Παλαιστινιακή υπόδεση, πληρώνοντας καθημερινά βαρύτατο φόρο αίματος. Δεν έχει σημασία που ακόμα και τα γενετικά της στελέχη ζουν σε βαδιά παρανομία από το φόβο των στοχευμένων επιδέσεων από τα σιωνιστικά «Απάτοι» και F-16 (ο Ζαχάρ έχασε πριν λίγες μέρες και το δευτέρο γιο του από μια τέτοια άνανδρη, δολοφονική επιδρομή). Το αναγνωστικό κοινό της «Ελευθεροτυπίας» πρέπει να συνηδίσει στην ιδέα ότι Ισραήλ και Χαμάς είναι ένα και το αυτό, είναι οι αίτιοι για τη γενοκτονία του λαού της Γάζας. Οι κυριλέ νεοταξίκες φυλλάδες κάνουν το ίδιο που έκαναν οι δωσιλογικές φυλλάδες της Κατοχής, όταν ως υπαίτιους για τις δημιωδίες των ναζιτικούς επειδήκες της ΕΑΜικής αντίστασης. Και βέβαια, αυτή η πολιτική, που αντίκειται στους στοιχειωδέστερους κανόνες της δημοσιογραφικής δεοντολογίας, δεν γίνεται με το αζημίωτο. Ας μη κατηγορούν, λοιπόν, οι Τεγόπουλοι (και όχι μόνον αυτοί) τους Θέμους και τους Μάκρηδες. Τα ίδια σκάτα είναι όλοι, στον ίδιο βούρκο κολυμπούν.

✓ Ερώτηση [ρητορική, βεβαίωση] προς τα μέλη του ΕΣΡ [και όχι μόνο]. Γιατί η «πεολειχία» είναι αποδεκτή ως λέξη, ειδικά όταν την εκφέρει ένας βουλευτής και πρώην υφυπουργός, μέρα μεσημέρι από το μικρόφωνο ραδιοσταθμού, ενώ η λέξη «μαλάκας» επισείρει δίωξη; Μήπως επειδή δεν είπε «πίπα»; Ή απλά επειδή είναι πολιτικός του κυβερνώντος κόμματος;

Υπάρχει πολιτική κρίση στην Ελλάδα; Η απάντηση στο ερώτημα είναι μιονοσήμαντα καταφατική. Οταν το πολιτικό σύστημα, δηλαδή το σύστημα **διαχείρισης** της εξουσίας, δε μπορεί να ανταποκριθεί με επάρκεια στην αποστολή του, τότε έχουμε πολιτική κρίση και εκείνο που πρέπει να διερευνήσουμε είναι το βάθος της και οι δυνατότητες εξόδου από' αυτή που έχει το σύστημα.

Τα σημάδια της πολιτικής κρίσης φάνηκαν στις τελευταίες εκλογές. Το αποτέλεσμά τους μας επιπρέπει να εντοπίσουμε και τα προγματικά αίτια της κρίσης (εκτός αν πιστεύεις ότι κανείς ότι αίτιο της κρίσης είναι η Ζαχοπούλειά, από την οποία συνέβησε η συζήτηση περισσεύει). Τα αίτια της πολιτικής κρίσης, λοιπόν, είναι η παρατεταμένη συντροπική ανασυγκρότηση του ελληνικού καπιτολισμού, η ταύτιση ακόμα και στις λεπτομέρειες της πολιτικής από τα δυο κόμματα που εναλλάσσονται στην εξουσία, η συνεχής διάψευση των ελπίδων, το ξεβράκωμα της ΝΔ και η απώλεια του λεγόμενου «ηθικού πλεονεκτήματος» από τον Καρα-

μιλούσαν για «άγριες και αντικοινωνικές απεργίες» και σε λίγους μήνες ο Μητσοτάκης κέρδισε την πολυπόθητη αυτοδυναμία με μια μεταγραφή βουλευτή της τελευταίας στην οποία συνέβησε η συζήτηση περισσεύει). Τον έριξε ο Κόκκαλης, όταν πήγε να πουλήσει τον ΟΤΕ. Η διάδοχη λύση ήταν ένα αναβαθμισμένο ΠΑΣΟΚ, που έμεινε στην εξουσία 11 ολόκληρα χρόνια, στη διάρκεια των οποίων είχαμε το πιο σκληρό «σταθεροποιητικό πρόγραμμα», για να πιαστούν «οι στόχοι του Μάαστριχτ».

Οπως είδαμε, η πολιτική κρίση πέρασε εξάρσεις και υφέσεις, όμως αδιέξοδα για το σύστημα δεν δημιουργήσε. Το πολιτικό προσωπικό τη διοχειρίστηκε αποτελεσματικά (θα δούμε παρακάτω τους λόγους αυτής της αποτελεσματικότητας). Γιατί, λοιπόν, να μη γίνει το ίδιο και τώρα; Μάλιστα, γιατί να μη γίνει χωρίς καμία ουσιαστική αναδιάταξη του πολιτικού σκηνικού; Θυμίζουμε, ότι και το

λύφουν και το έδαφος που έχασαν στην αδρανειακή περίοδο της πολιτικής κρίσης.

Ζητούμενο για τους εργαζόμενους είναι η παρέμβαση στην κρίση «από τα κάτω». Το βάθεμα των αδιεξόδων της αστικής δημοκρατίας. Το βάθεμα της κρίσης, ώστε να μετατραπεί σε επαναστατική κατάσταση και να μπορέσει να τεθεί προγματικά το ζήτημα της εξουσίας και όχι με τον ψευδεπίγραφο τρόπο που τίθεται στα εκλογικά προγράμματα κομμάτων τύπου Περισσού.

Βέβαια, το να βαθύνεις μια πολιτική κρίση που ξεκίνησε «από τα πάνω» και να τη μετατρέψεις σε επαναστατική κατάσταση δεν είναι κάτιο εύκολο ούτε συνηθισμένο. Δεν εξαρτάται από τη θέληση της όποιας οργανωμένης πρωτοπορίας, αλλά από την ανάπτυξη της τοξι-

Na βαθύνει η κρίση «από τα κάτω»

μανλή, η βαθιά κρίση του ΠΑΣΟΚ, η βύθιση της πολιτικής εξουσίας και των παραφυάδων της στο βούρκο της διαπλοκής και της διαφθοράς, η απουσία αξιόπιστης συστηματικής εναλλακτικής λύσης.

Τα πρόσφατα γκάλοπ δείχνουν ακόμα πιο καθαρά αυτή την κρίση. ΝΔ και ΠΑΣΟΚ βυθίζονται αγκαλιά και σε ενδεχόμενο εκλογών προκύπτει... ακυβερνήσια, αφού δεν έχουν διαμορφωθεί (όύτε φαίνονται προς το παρόν στον ορίζοντα) συμμαχίες που θα μπορούσαν να προσφέρουν αξιόπιστη (η αξιόπιστη κρίνεται από την άποψη της σταθερότητας του συστήματος) κυβερνητική λύση. Οι κινήσεις που γίνονται, είτε από πλευράς Καρατζαφέρη είτε από πλευράς ΣΥΝ, δεν εμπνέουν αισιοδοξία στους «πάτρονες». Γιατί ο μεν Καρατζαφέρης κρίνεται εξ ορισμού αναξιόπιστος, ο δε ΣΥΝ θεωρεί ότι όρος για την προσχώρησή του σε συμμαχικά σχήματα είναι η διάσπαση του ΠΑΣΟΚ.

Βέβαια, οι αισιοδοξίες στην εξουσία πρέπει να λένε ότι «τη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα». Κι έχουν δίκιο. Ας θυμηθούμε το 1989. Ο εκλογικός νόμος που είχε φτιάξει ο πατέρας της ΕΑΡ, Α. Παπανδρέου εμπρόδισε την αυτοδυναμία. Ομως, η ενιαίος τότε Συνασπισμός (ΚΚΕ και ΕΑΡ) δε δίστασε να συμμορχήσει με τη μητσοτακή ΝΔ και να σχηματίσει κυβέρνηση. Λίγους μήνες αργότερα, αφού και πάλι δεν προέκυψε αυτοδυναμία, Μητσοτάκης και Φλωράκης συνήψαν κυβερνητική συμμαχία με τον Α. Παπανδρέου, τον οποίο μόλις είχαν παραπέμψει σε ειδικό δικαστήριο με την εξευτελιστική κατηγορία της δωροδοκίας. Το σύστημα βγήκε πρ

■ Ελληνική Εταιρία Ιατρικής Εργασίας και Περιβάλλοντος

Οχι κατάργηση, αλλά επέκταση των ΒΑΕ

Οθεσμός των Β.Α.Ε. αποτελεί για τη χώρα μας την βασική, ελάχιστη ασφαλιστική συμβολή στον περιορισμό των συνεπειών του επαγγελματικού κινδύνου και της πρώιμης φθοράς της υγείας των εργαζομένων με ιδιαίτερα βαριές, ανθυγεινές και επικινδυνές συνθήκες εργασίας. Διασφαλίζεται έτσι η προληπτική αρχή του περιορισμού της έκθεσης σε αποδειγμένα δυσμενείς συνθήκες εργασίας, προκειμένου να περιοριστούν οι αναμενόμενες δυσμενείς επιδράσεις στην υγεία των εργαζόμενων.

Η προσπάθεια αποχαρακτηρισμού των ΒΑΕ από την κυβέρνηση της ΝΔ και στο παρελθόν του ΠΑΣΟΚ, στριζεται κύρια στην επιχειρηματολογία της ύπαρξης πλούσιας νομοθεσίας για την υγεία και ασφάλεια (Υ&Α) και τη βελτίωση γενικά των συνθηκών εργασίας. Στην πραγματικότητα όμως αυτό που συμβαίνει είναι η επιδείνωση των συνθηκών εργασίας και των όρων προστασίας της Υ&Α του συνόλου των εργαζόμενων. Συγκεκριμένα η πρωθυπουργεία επέκταση των ελαστικών μορφών «απασχόλησης», η αυξανόμενη ανεργία, η κατάργηση του 8ωρου, η εντατικοποίηση της εργασίας, κ.α. οδηγούν σε ακόμη μεγαλύτερη φθορά της σωματικής και ψυχικής υγείας των εργαζόμενων, την εμφάνιση νέων ασθενειών και περισσότερο σύνθετων κινδύνων.

Ταυτόχρονα η απουσία υπηρεσιών και υποδομών Ιατρικής της Εργασίας και Ασφάλειας στους χώρους δουλειάς και υποδομών Ιατρικής της Εργασίας στις υπηρεσίες υγείας, η μη εφαρμογή της νομοθεσίας και στοιχειωδών μέτρων Υ&Α από τους εργοδότες, η μη κατοχύρωση της ασφαλιστικής κάλυψης του επαγγελματικού κινδύνου, επιτρέπουν την ακόμη μεγαλύτερη επιβάρυνση της υγείας των εργαζόμενων.

Είναι προκλητικό το γεγονός ότι δεν υπάρχουν οξιόπιστα στοιχεία και μελέτες που να αποδεικνύουν βελτίωση των συνθηκών εργασίας, ότι τα εργατικά αυχήματα αποκρύπτονται, οι επαγγελματικές ασθενειες δεν διαγγίνωσκονται και η επιστημη καταγράφη τους είναι σε μηδενικά επίπεδα, δεν υλοποιείται η εργοδοτική υποχρέωση της γραπτής εκτίμησης του επαγγελματικού κινδύνου. Παρόλα αυτά εργοδότες και κυβερνήσεις εκμεταλλεύονται αυτή την έλειψη των στοιχείων που οι ίδιοι δημιουργούν για να επιβάλλουν νέα μέτρα εις βάρος των εργαζόμενων.

Σε αυτές τις συνθήκες η προσπάθεια αποιουδήποτε αποχαρακτηρισμού των ΒΑΕ κρίνεται τουλάχιστον αυθαίρετη, απεικηρίωτη και κατά τούτο αντεπιστημονική. Αντιθέτως αναδεικνύεται η ανάγκη διεύρυνσης του θεσμού. Ο σκόπιμος αποκλεισμός εκπροσώπου της Ελληνικής Εταιρίας Ιατρικής της Εργασίας και Περιβάλλοντος από την σύνθεση της επιτροπής αναθεώρησης των ΒΑΕ,

Κόλαφος για την κυβέρνηση, αλλά και για την Επιτροπή ΒΑΕ είναι η ανακοίνωση της Ελληνικής Εταιρίας Ιατρικής Εργασίας και Περιβάλλοντος (ΕΕΙΕΠ) για το ζήτημα των ΒΑΕ. Πρόκειται για μια ανακοίνωση που λέει πολλά και υπονοεί πολύ περισσότερα. Αναφέρει συμπεράσματα και παραλείπει, για λόγους οικονομίας του χώρου, την επιχειρηματολογία που στηρίζει αυτά τα συμπεράσματα. Η σημαντικότητα αυτής της ανακοίνωσης είναι που οδήγησε στο δάμαρο των ΜΜΕ (ρεπορτάρ, με αποσπάσματα είδαμε μόνο στο «Ριζοσπάστη»).

Με την ανακοίνωση αυτή δε μιλούν άσχετοι. Μιλούν οι πιο σχετικοί απ' όλους. Οι γιατροί εργασίας. Αυτοί που απουσιάζουν εντελώς από την επιτροπή που υποτίθεται ότι μελετά την «αναμόρφωση των ΒΑΕ». Οπως απουσιάζαν και από την προηγούμενη επιτροπή (την είχε συγκροτήσει ο Ρέππας). Τα μέλη εκείνης της επιτροπής είχαν τουλάχιστον την εντιμότητα να σημειώσουν την απουσία των κατ' εξοχήν ειδικών, των γιατρών εργασίας. Ζήτησαν στελέχωση της επιτροπής και η κυβέρνηση απέρριψε το αίτημά τους. Τα μέλη της σημειωνής επιτροπής δεν είχαν ούτε αυτή την ευαισθησία. Κι όχι μόνο δεν είχαν την ευαισθησία, αλλά διά του προέδρου της επιτροπής απέρριψαν σχετικό αίτημα.

Το παρασκήνιο που αποκαλύπτουμε κατέστη παρασκήνιο χάρη στην κυβέρνηση. Υπάρχουν, ντοκουμέντα, υπάρχουν επιστολές που αντηλάγουσαν. Τον περαισμένο Σεπτέμβρη, το ΔΣ της ΕΕΙΕΠ με επιστολές του προς τον υπουργό Εργασίας και τον πρόεδρο της επιτροπής ζήτησαν τη συμμετοχή τους στην επιτροπή με δεσμικό ρόλο, ως εκπρόσωποι των ειδικών της συγκεκριμένης επιστήμης. Ο μεν υπουργός Εργασίας απαξίωσε να δώσει οποιαδήποτε απάντηση (προφανώς ήταν απασχολημένος με το... αναψυκτήριο), ο δε πρόεδρος της επιτροπής Π. Μπεχράκης απάντησε πως μπορεί εκπρόσωπος της ΕΕΙΕΠ να παρακολουθεί τις εργασίες της επιτροπής ως παραπρητής. Δηλαδή, να μην έχει όχι δικαίωμα ψήφου, αλλά ούτε καν τη δυνατότητα να καταδέτει υπομνήματα και προτάσεις και αυτά να περιλαμβάνονται στα πρακτικά.

Η άρνηση του πνευμονολόγου Π. Μπεχράκη είναι για μας ευεξήγητη. Ο άνθρωπος αυτός λειτουργεί ως εντολοδόχος της κυβέρνησης και διεκπεραιωτής του σχεδίου της για μαζικό αποχαρακτηρισμό των ΒΑΕ. Οντας ο ίδιος παντελώς άσχετος με τα επιστημονικά δέματα που αφορούν το καθεστώς ΒΑΕ, δεν ήδελε να έχει μέσα στα πόδια του ανδρώπους καταρτισμένους, με γνώσεις και εμπειρία από την καθημερινή πράξη. Θα τους δεχόταν μόνο ως διακοσμητικά στοιχεία. Το ερώτημα είναι αν ενημέρωσε τα υπόλοιπα μέλη της επιτροπής και αν η αρνητική απάντηση ήταν συλλογική ή προσωπικά δική του. Το λόγο για ν' απαντήσει έχει ο εκπρόσωπος της ΓΣΕΕ Γ. Ρωμανίας, που συμμετέχει μέχρι πρότινος στην επιτροπή. Ήταν η επιτροπή σε γνώση του αιτήματος της ΕΕΙΕΠ, το συζήτησε και αν ναι ποια ήταν η θέση της ΓΣΕΕ.

Εμείς παραδέτουμε ολόκληρο το κείμενο της ανακοίνωσης της ΕΕΙΕΠ. Οχι μόνο και όχι τόσο επειδή αποτελεί μια ακόμη δικαίωση του αγώνα που δίνουμε εδώ και πολύ καιρό, αλλά επειδή αποτελεί μια ανάσα, ένα σημαντικό στήριγμα για τις εργατικές δέσεις. Αν και λπή, η ανακοίνωση περιγράφει με επιστημονικό τρόπο την κατάσταση που επικρατεί στους χώρους εργασίας, τη φθορά που υφίσταται η υγεία των εργαζόμενων και την παντελή αδιαφορία των κυβερνήσεων γι' αυτό, χαρακτηρίζει (εισαγωγικά κιόλας) τα ΒΑΕ «ελάχιστη ασφαλιστική συμβολή στον περιορισμό των συνεπειών του επαγγελματικού κινδύνου και της πρώιμης φθοράς της υγείας των εργαζόμενων», επιχειρηματολογεί για τη χρησιμότητα του θεσμού και ζητά την επέκταση και όχι τη συρρίκνωσή του.

Αναφωτίσμασταν σε προηγούμενο φύλλο, με ποιο επιστημονικό και θητικό έρεισμα η επιτροπή θα προχωρήσει σε αποχαρακτηρισμούς κλάδων (χωρίς καν μια μελέτη) ή σε κατάτμηση των ΒΑΕ σε κατηγορίες. Μετά απ' αυτή την επιστημονική ανακοίνωση, το ερώτημα απαιτείται απάντηση προ επιτακτικά. Το επιστημονικό σωματείο των γιατρών εργασίας έκανε το καθήκον του. Ο λόγος ανήκει τώρα στην εργατική τάξη. Αυτή πρέπει να αποτρέψει την επίθεση ενάντια σ' ένα αγκωνάρι του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος.

επιβεβαιώνει τον ψευδεπίγραφο επιστημονικό χαρακτήρα της. Η αντίστοιχη επιτροπή που είχε συσταθεί το 1992, δήλωσε ότι αδυνατεί να γνωμοδοτήσει επί του θέματος λόγω έλειψης στοιχείων που να αφορούν τις συνθήκες εργασίας. Τα δεδομένα αυτά δεν υπάρχουν ούτε σήμερα, αναδεικνύεται έτσι ότι σκοπός της επιτροπής είναι να δοθεί επιστημονική επίφαση-όλλοι στην πολιτική σκοπιμότητα περικοπής των ΒΑΕ και της σαλαμοτοίση του θεσμού.

Συγκεκριμένα η δήλωση της επιτροπής (με βάση τα στοιχεία από τον τύπο), ότι κανένας «υγιής» εργαζόμενος δεν πρέπει να συνταξιοδοτείται τρόφων, οδηγεί στην κατάργηση του χαρακτήρα των ΒΑΕ ως ασφαλιστική συμβολή στον περιορισμό της πρώιμης φθοράς της υγείας των εργαζόμενων και εισάγεται μία «νέα» αντίληψη σχετικά με την έννοια της συνταξιοδότησης, αφού αυτή θα δικαιούνται μόνο ασθενείς και ανήμποροι.

Προκλητική είναι και η προσπάθεια διοχωρισμού και σαλαμοτοίσης στην ουσία των ΒΑΕ σε διάφορες κατηγορίες. Η αρμόδια επιτροπή όμως πρέπει να απαντήσει: Με ποια επιστημονικά κριτήρια έγινε ο παραπάνω διοχωρισμός; Ποια με-

νοησηρότητας και θητησιμότητας κιλπι βδείκτες επαγγελματικής νοησηρότητας (αριθμός εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών) γι την μελέτη των υφισταμένων συνθηκών εργασίας σε σχέση με εθνικά ή διεθνή πρότυπα (ποσοτικές και ποιοτικές μετρήσεις- εκτιμήση του επαγγελματικού κινδύνου). Η μελέτη και τα κριτήρια εφαρμόζονται στην βάση δραστηριοτήτων και επαγγελματικών κινδύνους

3. Δεν μπορούμε να δεχτούμε διαστολή στα ΒΑΕ ανάμεσα σε εργαζόμενους που εργάζονται σε ίδιες συνθήκες εργασίας και εκτίθενται σε ίδιους επαγγελματικούς κινδύνους για την Υ&Α (ιδιωτικοί και δημόσιοι υπαλλήλοι του ίδιου κλάδου)

4. Προβάλλει η ανάγκη διεύρυνσης του θεσμού και σε άλλους κλαδούς μετά από τη σχετική τεκμηρίωση, όπως και η ανανέωση του καταλόγου των επαγγελμα

■ **Τα κοράκια αποφάσισαν: Η Γάζα πρέπει να πεθάνει**

Ζητούμενο η διεθνής αλληλεγγύη

«Δεν θα επιτρέψουμε να φτάσει η Γάζα στην ανθρωποτοκή κρίση, απλά θα φροντίσουμε να μη ζει ο πληθυσμός της άνετα...»

Έχουντ Ολέρτ

Πρωθυπουργός Ισραήλ

Λωρίδα της Γάζας, έτος 2008. Ενα λοκμάτι γης τέσσερις φορές πιο πυκνοκατοικημένο από την Αττική, αποτελεί πλέον τη μεγαλύτερη φυλακή του κόσμου. Οχι μόνο φυλακή αλλά και απομόνωση, αν σκεφτούμε ότι οι 1.5 εκατομμύριο κάτοικοι της (το 60% των οποίων είναι νέοι κάτω των 18) βρίσκονται από το περασμένο Σάββατο υπό ολοκληρωτικό αποκλεισμό.

Αυτό αποφάσισαν τα κοράκια του Τελ Αβίβ και της Ουάσιγκτον, αυτό και έγινε. Ετσι, από την «άνετη διαβίωση» της ανεργίας του 60% και της φτώχειας του 80%, η Λωρίδα της Γάζας πέρασε σε άλλες σφράξεις. Βρίσκεται αντιμέτωπη με το φάσμα της πείνας, των ασθενειών και του σκότους.

Από το περασμένο Σάββατο περισσότερος από το μισό πληθυσμό της Λωρίδας της Γάζας ζει χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα, το 40% δεν έχει πλέον τρεχούμενο νερό και αποχέτευση, τα καύσιμα παραδίδονται από τους Σιωνιστές με το σταγονόμετρο (τη Δευτέρα προμήθευσαν πετρέλαιο μόνο για τη διήμερη λειτουργία του μοναδικού σταθμού ηλεκτρικής ενέργειας της πε-

ριοχής, που σταμάτησε να λειτουργεί την περασμένη Κυριακή) και η Υπηρεσία Αρωγής Προσφύγων του ΟΗΕ κρούει τον κώδωνα του κινδύνου, δηλώνοντας ότι αδυνατεί να παράσχει τρόφιμα σε 860.000 κατοίκους.

«Ο κόσμος ψάχνει να βρει φωμί, αλλά κανένας δεν ψήνει επειδή δεν υπάρχει καθόλου ηλεκτρισμός. Η επικοινωνία με τον έξω κόσμο είναι ανύπαρκτη, αφού και τα κινητά τηλέφωνα και τα λάπτοπ στερούνται ηλεκτρικής ενέργειας. Δεν υπάρχει νερό, γιατί οι αντλίες χρειάζονται ηλεκτρισμό. Τα πλυντήρια, οι κουζίνες, οι φούρνοι είναι όχρηστα. Ο κόσμος δε μπορεί να πάει στη δουλειά του, γιατί δεν υπάρχουν καύσιμα για τα αυτοκίνητα και τα λεωφορεία. Τα νοσοκομεία, με τις γεννήτριες να μένουν από καύσιμα, σταμάτησαν όλες τις χειρουργικές επεμβάσεις. Τα μωρά στις θερμοκοιτίδες θα πεθάνουν όσο εξαντλείται το ρεύμα. Οι ασθματικοί θα

υποφέρουν χωρίς τα μηχανήματα και οι καρδιοπαθείς χωρίς βηματοδότες. Οι κλινικές και τα εργαστήρια θα χάσουν τα τεστ και τα εμβρόλια τους. Σύντομα, όλη η επικοινωνία με τον έξω κόσμο θα σταματήσει. Τι θα κάνουμε γι' αυτό το θέμα;»

Η παραπάνω περιγραφή από το πρακτορείο Electronic Intifada δεν απο-

τελεί πολλές φορές ούτε καν την τελευταία είδηση στα πολύασχολα με το θέμα του κομιστή του «ροζ DVD» ελληνικά τηλεοπτικά κανάλια. Κι όταν όμως αποτελεί «ειδηση», αυτή περνάει από τον παραμορφωτικό φακό της κυρίαρχης παραπληροφόρησης. Εξισώνοντας θύτες και θύματα.

Πάει καιρός από τότε που η «Διεθνής Κοινότητα» αποφάσισε να διαγράψει τη Λωρίδα της Γάζας από το χάρτη. Γιατί

εκεί επικρατεί η «τρομοκρατική» Χαμάς που ο παλαιστινιακός λαός έκανε το «ανοσιούργημα» να την ψηφίσει πριν από δύο χρόνια. Στις πτο δημοκρατικές εκλογές που έγιναν ποτέ, θα συμπληρώσουμε (αυτό το παραδεχτήκε και ο πρώην πρόεδρος των ΗΠΑ Τζίμι Κάρτερ, που ήταν παραπορτής), ολλά στην εποχή μας αυτό δεν έχει κα-

μία σημασία. Η «δημοκρατία» είναι καλή, αρκεί να μη μπαινεί εμπόδιο στα συμφέροντα της ιμπεριαλιστικής παντοκρατορίας.

Αντίθετα, στη Δυτική Οχθη, η κυβέρνηση, που αναγνωρίστηκε απ' όλα τα «δημοκρατικά» κράτη, δεν έχει ψηφιστεί από κανέναν. Είναι μια κυβέρνηση «έκτακτης ανάγκης», που στήθηκε πριν από εφτά μήνες από τον παλαιστινιό πρόεδρο Μαχμούντ Αμπάς, μετά από βάναυση παραβίαση του παλαιστινιακού συντάγματος. Κι αυτό, με το αιτιολογικό του «εμφύλιου πολέμου» που ο ίδιος – καθ' υπόδειξη των Αμερικάνων και των Σιωνιστών – ξεκίνησε, αρνούμενος να συμφωνήσει σε μια κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» όπως για μήνες τον καλούσε η «τρομοκρατική» Χαμάς. Δεν συμφώνησε να κυβερνήσει μαζί με τη Χαμάς, γιατί η τελευταία δεν αποδεχόταν τους τρεις όρους που έβαζε το λεγόμενο Κουαρτέτο (ΗΠΑ, Ρωσία, ΕΕ, ΟΗΕ): 1. Αναγνώριση του κράτους του Ισραήλ, 2. Αναγνώριση όλων των προηγούμενων συμφωνιών που συνήφθησαν μαζί του και 3. Αποκήρυξη της Βίας. Ζητούσαν από τη Χαμάς να ανα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΠΙΣΩ

■ Πισώπιλατα μαχαιρώματα από τους «Αραβες αδελφούς»...

Ο αραβικός κόσμος βράζει από οργανώτηση για τον αποκλεισμό της Λωρίδας της Γάζας (διαδηλώσεις από όσο ξέρουμε έγιναν στον Λιβάνο, στην Αίγυπτο και στην Υεμένη), οι άραβες ηγέτες, όμως, περί αλλα τυρβάζουν. Το πολύ-πολύ να κάνουν κάποια «σκληρή» καταγγελία και τίποτα περισσότερο. Κάποιοι ίδιως σπεύδουν σε βοήθεια προς τους Σιωνιστές, όπως οι Αιγύπτιοι που όχι μόνο είχαν σφραγίδει από τον περασμένο Ιούνη τα σύνορα με τη Λωρίδα της Γάζας, αλλά αντιμετώπισαν τους διαδηλωτές (ακόμα και τις γυναίκες) με κατασταλτική μανία που θα ζηλεύουν οι «δικοί μας» της λεωφόρου Αλεξάνδρας. Χρησιμοποιώντας γκλομπ, υδραυλίες και δακρυγόνα, οι Αιγύπτιοι μπάτσοι χτύπησαν αλύπτητα τους Παλαιστίνιους που επιχείρησαν να περάσουν από το συνοριακό πέρασμα της Ράφα, με αποτέλεσμα 60 Παλαιστίνιους και 10 Αιγύπτιους μπάτσους τραυματίες. Την επόμενη μέρα, σε διαδήλωση που έγινε για συμπαράσταση στον παλαιστινιακό λαό από τους οπαδούς των Αδελφών Μουσουλμάνων στο Κάιρο, έγιναν περισσότερες από 500 συλλήψεις (κατά την οργάνωση 1.000) και οι μπάτσοι έδειξαν την ίδια κατασταλτική μανία με δακρυγόνα και γκλομπ.

■ ... αλλά και δυναμικό σπάσιμο του αποκλεισμού

Ομως οι Παλαιστίνιοι πήγαν αποφασισμένοι στη Ράφα. Ετσι, την Τρίτη το απόγευμα, παλαιστίνιοι μαχητές πυροδότησαν τουλάχιστον 15 εκρήξεις σε διάφορα σημεία του συνοριακού τοίχους με την Αίγυπτο, δίνοντας τη δυνατότητα σε πολλούς να περάσουν τα σύνορα για να προμηθευτούν τρόφιμα και φάρμακα. Στη συνέχεια, έφεραν μπουλντόζες και γκρέμισαν τμήματα του τείχους, με αποτέλεσμα εκατοντάδες χιλιάδες Παλαιστίνιοι να περάσουν τα σύνορα. Σύμφωνα με το γερμανικό πρακτορείο Deutsche Presse-Agentur, υπολογίζονται σε 350.000 οι Παλαιστίνιοι που πέρασαν τα σύνορα, ενώ παλαιστινιακές πηγές αναφέρουν ότι ο αριθμός μπορεί να ανέρχεται και σε μισό εκατομμύριο, δηλαδή το ένα τρίτο του πληθυσμού της Λωρίδας της Γάζας! Περιττό να πούμε ότι

■ Σταθερά στο πλευρό των αφεντικών τους οι παλαιστίνιοι Κουίσλινγκ

Μπορεί από την τελευταία επίσκεψη Μπους στην Παλαιστίνη – δηλαδή το τελευταίο 15ήμερο – να έχουν σκοτωθεί πάνω από 40 άτομα και τραυματιστεί 1.500, όμως η «νόμιμη» κυβέρνηση «έκτακτης ανάγκης» της Δυτικής Οχθης, που στήθηκε πριν από εφτά μήνες με αναστολή του παλαιστινιακού συντάγματος (αυτό στα απλά ελληνικά λέγεται χούντα) δεν πτοείται με τίποτα. Είναι τέτοιο το μένος του Αμπάς και των συνεργατών του ενάντια στην παλαιστινιακή αντίσταση (γιατί αυτή θέλουν να σταματήσουν κι όχι μόνο να ρίξουν τη Χαμάς), που ακόμα και σήμερα, που οι Σιωνιστές έχουν επιβάλλει ολοκληρωτικό αποκλεισμό στη Λωρίδα της Γάζας, συνεχίζουν κανονικά τις «ειρηνευτικές» διαπραγματεύσεις με το Ισραήλ και κατηγορούν την Χαμάς για την κατάσταση που έχει δημιουργήθει!

«Το κόμμα που έκανε πραξικόπεμπα ενάντια στην Παλαιστινιακή Αρχή και σήμερα κυβερνά στη Γάζα είναι υπεύθυνο για την κατάσταση στην Λωρίδα και τα βάσανα του Παλαιστινιακού λαού εκεί», δηλώσει χωρίς ίχνος ντροπής το περασμένο Σάββατο ο υπουργός Τύπου της κυβέρνησης Αμπάς, Ριάντ Αλ Μαλίκι (Middle East News, 19/1/08). Την ίδια μέρα που οι Σιωνιστές έκοβαν το ρεύμα στην Λωρίδα της Γάζας αφήνοντας το 90% του πληθυσμού στο σκοτάδι! Δεν μίλησε καν για «έγκλημα πολέμου», όπως έκανε ο Γενικός Γραμματέας του Αραβικού Συνδέσμου Αμρ Μούσα ή ο δύο άραβες ηγέτες, όμως, περί αλλα τυρβάζουν. Το πολύ-πολύ να κάνουν κάποια «σκληρή» καταγγελία και τίποτα περισσότερο. Κάποιοι ίδιως σπεύδουν σε βοήθεια προς τους Σιωνιστές, όπως οι Αιγύπτιοι που όχι μόνο είχαν σφραγίδει από τον περασμένο Ιούνη τα σύνορα με τη Λωρίδα της Γάζας, αλλά αντιμετώπισαν τους διαδηλωτές (ακόμα και τις γυναίκες) με κατασταλτική μανία που θα ζηλεύουν οι «δικοί μας» της λεωφόρου Αλεξάνδρας. Χρησιμοποιώντας γκλομπ, υδραυλίες και δακρυγόνα, οι Αιγύπτιοι μπάτσοι χτύπησαν αλύπτητα τους Παλαισ

Αλληλεγγύη στη Γάζα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ

γνωρίσει επίσημα το Ισραήλ και να αποκηρύξει τη βία, όταν το τελευταίο δεν αναγνώρισε κανένα δικαίωμα των Παλαιστίνιων (επιστροφή προσφύγων, κτλ), δεν δεσμεύτηκε ούτε καν να γκρεμίσει το τείχος του αίσχους που χτίζει στη Δυτική Οχθη, ούτε να διαλύσει όλους τους ισραηλινούς εποικισμούς, ενώ συνέχιζε κανονικά τις στοχευμένες δολοφονίες και τις μαζίκες συλλήψεις (στοιβάζοντας στις ισραηλινές φυλακές κοντά στους 10.000 Παλαιστίνιους).

Οι Σιωνιστές και τα παπαγαλάκια τους βέβαια ισχυρίζονται ότι δεν είναι έτσι τα πράγματα. Επικαλούνται τις ρίψεις ρουκετών εναντίον των εποικισμών τους για να δικαιολογήσουν τη συλλογική τιμωρία του λαού της Γάζας. Εχουν το θράσος να προβάλλονται σαν υπερασπιστές της «νομιμότητας», όταν όλοι γνωρίζουν ότι οι εποικισμοί έχουν κριθεί παράνομοι ακόμα και από τον ΟΗΕ. Άλλα και να μην ήταν έτσι, ποιος μπορεί να κατηγορήσει τους παλαιστίνιους μοχητές επειδή εκτοξεύουν ρουκέτες, όταν οι Σιωνιστές μπουκάρουν σε πόλεις και χωριά, σκοτώνουν και συλλαμβάνουν συλλήβδην (σύμφωνα με έρευνα της ισραηλινής «χαραρέζ», οι μισοί που δολοφονήθηκαν από τον ισραηλινό στρατό τα τελευταία δύο χρόνια στη Λωρίδα της Γάζας ήταν άμαχοι), αρνούνται στους παλαιστίνιους πρόσφυγες το δικαίωμα να γυρίσουν στις εστίες τους, για να μη μιλήσουμε για την καθημερινή εκμετάλλευση των παλαιστίνιων εργατών στα ισραηλινά κάτεργα και την ταπείνωσή τους στα μπλόκα του στρατού κατοχής;

Τη στιγμή που η Γάζα αργοπεθαίνει – άσχετα με το πόσο θα κρατήσει ο ολοκληρωτικός αποκλεισμός – το ζητούμενο για όλους τους λαούς του κόσμου είναι η ενεργή συμπαράσταση και αλληλεγγύη. Δεν είναι δυνατόν «να νίπτουμε τας χείρας μας» μπροστά σε μια νέα γενοκτονία. Αν για τους ισχυρούς του πλανήτη («αριστερούς» και δεξιούς, «φιλελύθερους» και μοναρχικούς, «κοσμοπολίτες» και εθνικιστές) το κράτος του Ισραήλ είναι σύμμαχός τους (και το δείχνουν με κάθε ευκαιρία), οι λαοί θα πρέπει να δείξουν με τη στάση τους ποιος είναι ο δικός τους σύμμαχος και να παλέψουν στο πλευρό του. Διαφορετικά, θα φέρουν το στήγμα της συνενοχής σε ένα έκλημα που έχει και διάρκεια και ονοματεπώνυμο. Κανές δε μπορεί να το παιζει ανυποψίαστος, όταν δίπλα του συντελείται μια γενοκτονία ενάντια σε ένα αγρονιζόμενο λαό που ξέρει να αντιστέκεται και που εδώ και χρόνια, με τη θυσία των παιδιών του, κρατά άσβεστο το φάρο της αντίστασης στη βαρβαρότητα.

■ Ρωσία

Ενισχύει την ενεργειακή διεύσδυση στα Βαλκάνια – Σφίγγει τον ενεργειακό κλοιό στην Ευρώπη

Ισχυρότατο πλήγμα δέχτηκαν τις τελευταίες μέρες οι προσπάθειες των ΗΠΑ – Ευρωπαϊκής Ένωσης να περιορίσουν την ενεργειακή εξάρτηση της Ευρώπης από τη Ρωσία, διαφοροποιώντας τις ενεργειακές πτηγές και παρακάμπτοντας τους ρωσικούς αγωγούς μεταφοράς.

Στις 18 Ιανουαρίου, ο ρώσος πρόεδρος Βλαντιμίρ Πούτιν και η βουλγαρική κυβέρνηση υπέγραψαν μια σημαντική συμφωνία για την κατασκευή ενός αγωγού φυσικού αερίου ανάμεσα στις δύο χώρες. Πρόκειται για τον αγωγό «South Stream», κόστους 15 δισ. δολαρίων, που θα διασχίζει υποθαλάσσια τη Μαύρη Θάλασσα και θα μεταφέρει ρωσικό φυσικό αέριο στην Ευρώπη μέσω της Βουλγαρίας, παρακάμπτοντας την Τουρκία.

Η συμφωνία έκλεισε ύστερα από σκληρές διαπραγματεύσεις με τη ρωσική Gazprom, η οποία αρχικά πρόσφερε στη Βουλγαρία ένα μειοψηφικό μεριδιού και τελικά, ύστερα από παρέμβαση του Πούτιν, κατέληξαν η κάθε πλευρά να κατέχει το 50% στην εταιρία η οποία θα κατασκευάσει και θα διαχειρίζεται το τμήμα του αγωγού που θα διασχίζει το έδαφος της Βουλγαρίας.

Ο αγωγός «South Stream» θα μεταφέρει σε πρώτη φάση 1 δις κυβικά μέτρα ρωσικού φυσικού αερίου, όμως η συνολική επίσημη δυνατότητα μεταφοράς υπολογίζεται ότι θα φτάνει τα 30 δισ. κυβικά μέτρα. Στο έδα-

φος της Βουλγαρίας θα χωρίζεται σε δύο κλάδους: ο ένας θα πηγαίνει δυτικά προς την Ιταλία και ο άλλος βόρεια προς την Ουγγαρία.

Ο «South Stream» είναι άμεσα ανταγωνιστικός στον σχεδιαζόμενο αγωγό «Nabucco», που πρωθείται από τις ΗΠΑ και την Ευρωπαϊκή Ένωση και προβλέπεται να διασχίζει επίσης τη Βουλγαρία, γεγονός που εκμεταλλεύτηκε δεόντως η βουλγαρική κυβέρνηση στις διαπραγματεύσεις με τη Gazprom. Το σχέδιο για τον αγωγό «Nabucco» προβλέπει την προμήθεια φυσικού αερίου από Ιράν και Αζερμπαϊτζάν και τη μεταφορά του δια θαλάσσης από την Τουρκία σε αγωγούς που θα διασχίζουν τη νότια και τη δυτική Ευρώπη, με στόχο τον περιορισμό της ενεργειακής εξάρτησης της Ευρώπης από τη Ρωσία. Ωστόσο, οι διαφωνίες για τους δρόμους των αγωγών και τη χρηματοδότηση καθώς και η αντιπαράθεση με το Ιράν για το πυρηνικό του πρόγραμμα έχουν καθυστερήσει την υλοποίηση του σχεδίου.

Η συμφωνία για την κατασκευή του «South Stream» όχι μόνο αποτελεί σοβαρό πλήγμα στο σχέδιο για το «Nabucco», μειώνοντας σημαντικά τις πιθανότητες υλοποίησής του, αλλά είναι βέβαιο ότι θα αυξήσει την ενεργειακή εξάρτηση της Ευρώπης από τη Ρωσία.

Ο Πούτιν και ο βουλγαρός ομιλογός του υπέγραψαν επίσης μια συμφωνία, ύψους 5.9 δις δολαρίων, για την κατα-

χαμάς στις εκλογές του Γενάρη του 2006 άλλαξε τα πράγματα. Ο Αμπάτας δε μπορούσε να κάνει ότι θελεί, η χαμάς δεν αντιτάχτηκε στη συμφωνία αλλά δήλωσε ότι θα την εξετάσει, ώστε να μη βλάπτει τα παλαιστινικά συμφέροντα, όμως το Ισραήλ σταμάτησε κάθε διαπραγμάτευση στο πλαίσιο του μποϊκοτάζ της νέας κυβέρνησης. Ταυτόχρονα, η Παλαιστινιακή Αρχή ζητούσε να υπάρξει μεταφορά φυσικού αερίου στη Λωρίδα της Γάζας, πράγμα που οι Σιωνιστές ούτε που ήθελαν ν' ακούσουν.

Η συμφωνία κατέρρευσε στις 20 του περασμένου Δεκέμβρη και στις 8 Γενάρη τη British Gas ανακοίνωσε το κλείσιμο του γραφείου της στο Ισραήλ, δηλώνοντας ότι θα πουλήσει το φυσικό αέριο στην Αίγυπτο, σύμφωνα με πλαισιώδεις προσδοκίες. Αυτός είναι ένας ακόμα λόγος που οι Σιωνιστές αποφάσισαν να κρατήσουν σκληρή στάση ενάντια στην χαμάς. Τους «χάλασε τη δουλειά». Αξίζει να σημειωθεί ότι το φυσικό αέριο που ανακαλύφθηκε είναι εξαιρετικής ποιότητας, με 99.4% περιεκτικότητα σε μεθάνιο και χωρίς καθόλου θείο που είναι βλαβερό και διαβρωτικό.

συμφωνίας με τη Gazprom, αγνοώντας τις κριτικές περί χαμηλού τιμήματος, πιστεύοντας ότι έτσι θα εξασφαλιστεί η ισχυρή υποστήριξη της Μόσχας στο ζήτημα του Κοσυφοπεδίου, το οποίο αποτελεί κεντρικό ζήτημα στην προεκλογική εκστρατεία για τις προεδρικές εκλογές. Η υπογραφή της συμφωνίας είναι πιθανό να επηρεάσει και το αποτέλεσμα του δεύτερου γύρου των προεδρι-

κών εκλογών στις 3 Φεβρουαρίου, ενισχύοντας τον υπερθικιστή και πρώτην συνεργάτη του Μίλοσεβιτς, τον Τόμισλαβ Νίκολιτς, νικητή με 40% των ψήφων του πρώτου γύρου.

Με τις δύο αυτές συμφωνίες η Ρωσία ενισχύει τη θέση της στα Βαλκάνια και αποκτά σημαντικό πλεονέκτημα εναντίον ανταγωνιστών της στην περιοχή.

■ Πενταπλασιάστηκαν οι βομβαρδισμοί στο Ιράκ

Πενταπλασιάστηκαν οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί στο Ιράκ στη διάρκεια του 2007 σε σχέση με το 2006, με στόχο υποτιθέμενα κρητηρύγετα και εγκαταστάσεις αντορτών, αποθήκες όπλων και άλλους εχθρικούς στόχους. Συγκεκριμένα, την περασμένη χρονιά έπεισαν 1.447 βόμβες, τέσσερις κατά μέσο όρο την ημέρα, σε σύγκριση με 229 βόμβες ή κατά μέσο όρο τέσσερις τη βδομάδα το 2006.

Κατά την αμερικανική στρατιωτική διοίκηση, πρόκειται για αεροπορικά πλήγματα αιριβείσιας με βόμβες και πυραύλους, με βάση τις πληροφορίες που συγκεντρώνονται για τις βάσεις και τις κινήσεις των αντορτών. Στην προγραμματίζοντα όμως τα θύματα είναι κυρίως άμαχοι, αφού τις περισσότερες φορές βομβαρδίζονται πυκνοκατοικημένες περιοχές. Σύμφωνα με την «Assistance Mission» του ΟΗΕ για το Ιράκ, περισσότεροι από 200 άμαχοι έχουν τη ζωή τους από τους αμερικανικούς αεροπορικούς βομβαρδισμούς στο Ιράκ από τις αρχές Απριλίου μέχρι το τέλος του 2007, περίοδο κατά την οποία αυξήθηκαν σημαντικά οι αεροπορικές επιθέσεις σε συντονισμό και για την υποστήριξη των χερσαίων επιχειρήσεων.

Χαρακτηριστικό δείγμα αυτής της «επιθετικής στρατηγικής», όπως αποκαλείται από τους Αμερικανούς, είναι ο βομβαρδισμός, στις 10 Ιανουαρίου, της περιοχής Arab Jabour, νοτιοανατολικά της Βαγδάτης, με 38 βόμβες μέσα σε 10 λεπτά, στα πλαίσια της επιχείρησης «Phantom Phoenix». Πρόκειται για μια από τις μεγαλύτερες αεροπορικές επιθέσεις από την αμερικανική εισβολή το 2003. Αναφέρομενος στην επίθεση αυτή ο συνταγματάρχης Τερέρ Φέλερ είπε σε συνέντευξη τύπου την επόμενη μέρα: «Στόχος των πληγμάτων αυτών ήταν να διαμορφώσουμε το πεδίο της μάχης και να ε

■ Οσονούπω και το νομοσχέδιο για τα μεταπτυχιακά

Ante portas o νόμος πλαίσιο

Στις 21 του Γενάρη, ο Στυλιανίδης επισκέφτηκε τον Καραμανλή και τον ενημέρωσε –κατά τα λεγόμενά του– για «την πορεία εφαρμογής του νόμου πλαισίου».

Σύμφωνα με τον υπουργό Παιδείας, έχει ολοκληρωθεί ο πρότυπος εσωτερικός κανονισμός και έχει ήδη φτιαχτεί ένα σχέδιο τετραετούς προγραμματισμού για να υιοθετθεί από τα Πανεπιστήμια, «προκειμένου να λειτουργήσουν πιο μακροπρόθεσμα και βραχυπρόθεσμα με αποτελεσματικότητα και να γίνει η καλύτερη αξιοποίηση των ευρωπαϊκών πόρων».

Ετοιμάστηκαν, λοιπόν, δύο από τα βασικά αγκωνάρια του νόμου και τώρα θα κληθούν τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ να τα εφαρμόσουν.

Αν αφεθούν τα πρόγραμματα να κυλήσουν –και δεν ανατραπούν από την κινητοποίηση των φοιτητών, που τώρα καλούνται να δώσουν αποφασιστικές μάρκες για την ακύρωση του νόμου-πλαισίου στην πράξη– θα πρωθηθούν οι ρυθμίσεις που αποτελούν σημεία-κλειδιά για την πλήρη ανατροπή του τοπίου στα πανεπιστημιακά ιδρύματα.

Θυμίζουμε ότι σύμφωνα με το νόμο πλαισίου, τα ΑΕΙ είναι τώρα υποχρεωμένα να συντάξουν δικό τους Εσωτερικό Κανονισμό λειτουργίας, ο οποίος πρέπει να συμφωνεί με τον Πρότυπο Εσωτερικό Κανονισμό του ΥΠΕΠΘ. Ο πρότυπος εσωτερικός κανονισμός ισχύει εν όλω ή συμπληρωματικά μέχρι κάθε ιδρυμα να καταρτίσει δικό του

εσωτερικό κανονισμό ή να προσαρμόσει αυτόν που ήδη έχει στις ρυθμίσεις του νέου νόμου πλαισίου, ενώ σε περίπτωση που αφρνθεί να συμμορφωθεί τιμωρείται με την απαγόρευση έκδοσης κάθε διοικητικής πράξης για διορισμούς προσωπικού, με την απαγόρευση άλλων κανονιστικών πράξεων ή αποφάσεων ζωτικού ενδιαφέροντος για τα ίδια τα ΑΕΙ. Στον Εσωτερικό Κανονισμό αποτυπώνονται όλες οι αντιδραστικές αλλαγές στα Πανεπιστήμια, όπως η διαδικασία και ο προϋποθέσεις χορήγησης ανταποδοτικών υποτροφιών στους φοιτητές, η φύλαξη του Ιδρύματος «με τον προσφορότερο τρόπο», το ποσοστό αναλογίας υποχρεωτικών-επιλεγόμενων μαθημάτων, ο προϋποθέσεις συμμετοχής στις εξεταστικές περιόδους, η διαδικασία κατάρτισης του τετραετούς αναπτυξιακού προγράμματος, τα προσόντα, οι διαδικασίες επιλογής και οι αρμοδιότητες του μάνατζερ (Γραμματέας του Ιδρύματος), η απόφαση για το ακαδημαϊκό άσυλο, κ.λπ.

Τα δε αναπτυξιακά τετραετή προγράμματα βάζουν στη ζωή τη λειτουργία του Πανεπιστήμιου με ανταποδοτικά, επιχειρηματικά κριτήρια και αποτελούν δεσμευτικές συμφωνίες των ΑΕΙ με το κράτος. Κινούνται αυστηρά (ως προς το οικονομικό σκέλος) στο πλαίσιο του κρατικού προϋπολογισμού και του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για την ανάπτυξη εκπαίδευσης, ευλογώντας την υποχρηματοδότηση, τη μόνιμη λι-

τότητα, την εξοικονόμηση πόρων «από άλλες πηγές», δηλαδή την ανοιχτή και πλήρη σύνδεση με τις επιχειρήσεις και το κεφαλολοιπό. Για την έγκρισή τους από το υπουργείο Παιδείας, απαιτείται η συμμόρφωση του Ιδρύματος με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης. Εάν, με ευθύνη του ΑΕΙ, δεν υπάρξει τετραετές ακαδημαϊκό-αναπτυξιακό πρόγραμμα, τότε αναστέλλεται κάθε κρατική χρηματοδότηση προς το ΑΕΙ, ενώ αν παρατηρηθούν καθυστερήσεις στην εφαρμογή του, τότε η τιμωρία προβλέπει τη μεταφορά των πόρων σε άλλο ΑΕΙ.

Εκτός από αυτά τα δυο σημεία-κλειδιά για την εφαρμογή του νόμου-πλαισίου, ο υπουργός Παιδείας δηλώσει ότι σε τελική επεξεργασία βρίσκεται και ο νόμος για τα μεταπτυχιακά και σύντομα το σχετικό νομοσχέδιο θα κατατεθεί στη Βουλή.

Ετσι, οι σπουδές θα διαχωριστούν σε «κύκλους», σύμφωνα με τη Διακήρυξη της Μπολόνια. Βασικές γνώσεις, που τώρα δίνονται στον προπτυχιακό κύκλο, θα περάσουν στο δεύτερο κύκλο, στον οποίο η είσοδος των φοιτητών θα γίνεται υπό προϋποθέσεις, δημιουργώντας δυο κατηγορίες αποφοίτων: Μια μεγάλη κατηγορία αποφοίτων με τις στοιχειώδεις γνώσεις, απόλυτα προσαρμοσμένες στις απαιτήσεις της αγοράς, που θα απαρτίζουν το στρατό των «απασχολήσιμων» και μια μικρή κατηγορία που θα αντιστοιχεί στα στελέχη της παραγωγής και του κρατικού

μηχανισμού.

Απαντώντας σε ερωτήσεις δημοσιογράφων, ο Στυλιανίδης δήλωσε ότι αυτή τη στιγμή «τρέχουν και τρεις ομάδες διαπραγματεύσεων μεταξύ των Πανεπιστημίων, των ΤΕΙ που έχουν αντίστοιχες ειδικότητες και των επαγγελματικών ενώσεων», ώστε να υπάρξουν επαγγελματικά δικαιώματα και στις ειδικότητες των ΤΕΙ που δεν έχουν τέτοια κατοχυρωμένα, ενώ για τα «κολέγια» απάντησε πως «έχουμε κάνει τη σχετική πρετοιμασία και τη συζήτηση για τα ζητήματα της σχετικής νομοθεσίας» και «αφού υπάρξει ο θετικός έλεγχος ποιότητας, τότε θα συζητήσουμε και την ενωμάτωση της ευρωπαϊκής οδηγίας».

Κοντολογίς, η κυβέρνηση ανοίγει τη βεντάλια των αντιδραστικών «μεταρρυθμίσεων» στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ισως προσδοκεί να ανατρέψει και το δύσοσμο κλίμα της Ζαχοπουλεάδας, μετατοπίζοντας το ενδιαφέρον σε άλλους τομείς, με εξαίρεση τα «κολέγια», που πιθανόν να πάνε λίγο μακρύτερα, αφού σε εξέλιξη βρίσκεται και το ασφαλιστικό.

Ισως, πάλι, όλα αυτά να μην αποτελούν επικοινωνιακό παιχνίδι, αφού άλλωστε είναι γνωστό ότι ο βρεγμένος τη βροχή δεν τη φοβάται. Όλα αυτά, βεβαίως, δεν έχουν καμιά απολύτως σημασία. Σημασία έχει ότι οι αντιδραστικές αλλαγές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση έχουν μπει επί τάπτως.

Γιούλα Γκεσούλη

μπορούν να ανταγωνιστούν τις φτηνές εισαγωγές φρουτών και λαχανικών και να στρέφονται στην καλλιέργεια της παπαρούνας. Φυσικά, οι φυτείες φρουρούνται και βρίσκονται υπό τον έλεγχο σπιτικών και σουνιτικών συμμοριών, πολέμαρχων και τοπικών πολιτικών παραγόντων, που ταΐρινουν τη μερίδα του λέοντος και αφήνουν ένα μικρό μέρος των εσδόνων στους αγρότες καλλιεργητές.

Επί των ημερών του καθεστώτος του Σαντάμ Χουσεΐν, η κατανάλωση ναρκωτικών ήταν περιορισμένη, όμως η Βασόρα λειτουργούσε ως διαφετακομιστικό κέντρο για το αργανικό όπιο, που έφτανε εκεί μέσω Ιράν και διοχετεύονταν στη συνέχεια στις πλούσιες αγορές της Σαουδικής Αραβίας, του Κουβέιτ και του Κόλπου. Στη διάρκεια του πολέμου, μάζι με την πορνεία και την εγκληματικότητα σημειώθηκε σημαντική αύξηση και στη χρήση ναρκωτικών. Τώρα που το Ιράκ εξελίσσεται σε Αργανιστάν της Μέσης Ανατολής, είναι επόμενο η διάδοση των ναρκωτικών να πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις όχι μόνο μέσα στο Ιράκ αλλά και στην ευρύτερη περιοχή. Και φυσικά οι Αμερικανοί όχι μόνο δεν μπορούν, αλλά και δεν έχουν συμφέροντα πάρα πολύ που θα περιορίσουν το πρόβλημα.

■ Εμπαιγμός

Αλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε είπε ο Στυλιανίδης στις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες που συναντήθηκαν μαζί του. Τι για τα «έξυπνα σχολεία» τους είπε, τι για τα νομοθετήματα για τους ανάπτηρους που ετοιμάζει, τι για το «καινοτόμο πρόγραμμα» Ελληνας Πολίτης της Ευρώπης, Ελληνας Πολίτης του Κόσμου, τι για την «επιμόρφωση» που τους επιφυλάσσει, για την οποία μάλιστα ζητά τη γνώμη τους, για να τη λάβει, λέει, σοβαρά υπόψη, τι για την ταχεία απορρόφηση των κονδύλων από το Γ'ΚΠΣ, τι για το νέο τρόπο έγκαιρης τοποθέτησης των εκπαιδευτικών και διανομής των βιβλίων (θυμάστε τον πρώην υπουργό του ΠΑΣΟΚ, Γκεσούλη, που το είχε κάνει αυτό στόχο ζωής και που ήταν ο όμως, φευ, δεν το κατόρθωσε).

Αφού, λοιπόν, τους φλόγωσε στην απλόχερη «παροχολογία» πέρασε και στο διά ταύτα, την αύξηση των μισθών τους. Που ήταν ξινό και πικρό, όπως πάντα.

«Δε μπορούμε να συμφωνούμε πάντα σε όλα –είπε. Για ορισμένα οικονομικά αιτήματα που εκκρεμούν επί χρόνια, η κυβέρνηση πάντα αποφασίζει με κριτήριο τη δημοσιονομική πειθαρχία και τις δυνατότητες της ίδιας της οικονομίας».

Μαςάλιστα! Το «καινοτόμο πρόγραμμα» Ελληνας Πολίτης της Ευρώπης δεν έχει, βλέπετε, εφαρμογή εδώ. Οι αποδοχές των εκπαιδευτικών είναι τελευταίες στη λίστα ανάμεσα σ' αυτές των ευρωπαϊκών συναδελφών τους, όμως της κυβέρνησης το αυτή δεν ιδρώνει.

Γιατί να ιδρώσει άλλωστε; Μήπως ζορίζεται από την επίσκεψη στο υπουργείο Παιδείας της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας; Οταν, μάλιστα, έχει και το προηγούμενο ότι αυτή έκλεισε πέρυσι με διαδικασίες εξπρές τη μεγάλη απεργία των δασκάλων, μετά τη συνάντηση με τον Καραμανλή, χωρίς να αποσπάσει απολύτως τίποτε, με την ίδια ακριβώς μπουρδολογία από την πλευρά του;

■ Ηλεκτρονικός εφιάλτης

Το δούλεψε καλά το παραμύθι ο Σφακιανάκης, ο ασφαλίτης-επικεφαλής της Διάωνης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος. Πήγε στη Βουλή, παρουσιάστηκε σαν ο μο

ANTIKYUNONIKA

Ρε παιδιά ανοίξτε και κα' να παράμυρο, δα πνιγόμενος από τη μπόχα! Μη φοβάστε, δεν πηδάει άλλος, έχουν ληφθεί μέτρα. Βάλανε από κάτω τα δίκτυα που περίσσεψαν από το δέμα των υποκλοπών, μην τα έχουν και σαπίζουν στα υπόγεια...

«Είτε έρδει είτε δεν έρδει το ίδιο είναι», είτε ο Περισσός κι έτσι δεν ήρδε ο Καραμανλής στη Βουλή. Τ' ακούς μπαρμπα-Τάκη; Τέτοια αμορτισέρ έπρεπε να βάλεις στο αυτοκίνητο κι όχι ιμιτασίον και μαϊμουδίστικα. Ζέρω, «δεν έχουν ωριμάσει οι συνδήκες», δέλουν κα' να διοι αιώνες και καμία εκατοστή πιοώλατα ξεπουλήματα ακόμα. Και, για σταδείτε ωρέ Περίσσεια καλόπαιδα. Γιατί όποτε αναφέρεστε στους αναρχικούς, γράφετε «οι λεγόμενοι "αναρχικοί"» ή «οι λεγόμενος "αντεξουσιαστικός" χώρος» κι άλλα τέτοια; Από πότε εσείς οι πρωτοπόροι (τρομάρα σας) της ελευθερίας, της επανάστασης και οι τιμητές –με το αζημιώτω– των ύψηστων αγαδών, απαγορεύετε τον αυτορυθμισμό; Δηλαδή δεν υπάρχει αναρχισμός, δεν υπάρχουν αντεξουσιαστές, μόνο «λεγόμενοι»; Και γιατί δεν τολμάτε να γράψετε για τη λεγόμενη «δημοκρατία», για τους λεγόμενους «επαναστάτες» και «κομμουνιστές», για τις λεγόμενες «πολιτικές αναλύσεις» της συσκόπισης και της μούγκας; Γιατί δεν γράψετε για τις λεγόμενες «κινητοποιήσεις» που με δυσφορία και ελεγκτικά συμμετέχετε; Δε γαλέγω...

Και ενόσω συνεχίζονται οι καταδέσεις σε δόσεις [μαρτύρων εννοούμε, γιατί οι των χρημάτων μάλλον έγιναν άπαξ, παρά τα περί αντιδέτου λεγόμενα] εμείς δα κάνουμε μια βόλτα στο ωραίο σκηνικό

To βλέπουμε, δεν πάμε καλάά!

που συνδέτει το Ελλάντα. Εξωτικό σκηνικό στο οποίο ζούμε τον μύδο μας, του Αισώπου και του Ασωπού, περιμένοντας κάποτε να περάσουμε και στην Ιστορία.

Βλέποντας κανείς το βιογραφικό του άλτη-βουλευτή Κουκοδήμου, μένει έκπληκτος από τα άλματα. Γράφει επί λέξει: «Σε ηλικία 4 ετών επιστρέφει στην Ελλάδα και ολοκληρώνει τις σπουδές του στο τμήμα Φυσικής Αγωγής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης». Δηλαδή, γουάσα! Και εύγε για το παιδίδαμάμα, την καινούργια Σίρλεϊ Τεμπλ! Στα τέσσερα χρόνια του όλα αυτά! Miracolo, miracolo!

Και αφού ο μονάρχης Πανίκας μίλησε στο Αλ Τζάρια –προσδοκώντας το δώρο του Γκουαντανάμο– και αφού απέστειλε επιστολή στον ξετρελαμένο συνοδό της Κάρλα Μπρούνι (που η σκουφία του κρατάει από τη συμβασιλεύουσα), αφού και οι υπουργοί Θεοδωράκης –Μικρούτσικος στρογγυλής απόφαση Χριστόφια όπως η Άλεκα, πάμε σ' αυτήν. Σε ρόλο πετεινού, αποκάλεσε κεφάλα τον γάιδαρο, καπηγορώντας ΠΑΣΟΚ, ΣΥΝ και ΛΑΟΣ ότι «βρίκαν την κότα με το χρυσό αβγό». Ζήλεψε φαίνεται, γιατί αυτή είχε βρει πρώτη και την κότα και το χρυσό αβγό. Φρόντισε μάλιστα να μην κληθεί ο δάμαλος να δώσει εξηγήσεις στη Βουλή [το γράψαμε στην αρχή], πιλρώνοντας άλλη μια δύση των γραμματίων προς τον δείπον. Τα οποία Κύριος οιδε πότε αποπληρώνονται [ίσως του χρόνου, με την παρέλευση 35ετίας και τη συνταξιοδότηση]. Με πληροφορούν τώρα από το κοντρόλ ότι δεν πρόκειται για γραμμάτια αλλά για ισόδιο συμβόλαιο. Ευχαριστώ τον διευθυντή σύνταξης, σύνταξη διευδυντού προσδοκώντας.

Δύο μεγάλοι επαναστάτες των καιρών μας, ο κρατικοδίαιτος Τσε και βάρα Αδηνιόνιος και ο αντικρατικοδίαιτος Βλαντιμίρ Ιλίτς Θανάσης [η ποιος θανάσης ρε], ενώνουν τις τιτάνες επαναστατικές δυνάμεις τους με σκοπό την ιδεολογική μας δωράκηση και την πνευματική μας ανάταση [για επανάσταση δα κουβεντιάσουμε στα γεράματα, για να προτρέψουμε τη νέα γενιά να την κάνει]. Και να συνεντεύξεις εδώ, να εκεί, να και παραπέρα. Διαδίδουν τις ανατρεπτικές ιδέες τους μέσα στην ανεκτική και καλύτερη δημοκρατία που είχαμε ποτέ, με τον Αδηνιόνιο να περισταλογεί ασύστολα –κουβαλώντας όλα τα συμπλέγματα της μεσημβρινής και διά καμιονιού πορείας του– και τον Θανάση του κάμπου να νομοδετεί, δίνοντας τις ιδεολογικές συντεταγμένες του αντεξουσιαστή καλλιέχνη, αυτές που χαρακτηρίζουν την σκληρή πολιτική μάχη που δίνει εδώ και χρόνια ενάντια στο σύστημα. Θα κάνει –λέει– και «γκρουπ συμπαράστασης σε όσους υφίστανται τα... ελέτη της εξουσίας». Βέβαια, ας πηγαίνει πρώτα εκεί που τον καλούν και βλέπουμε για αναρχικό, φιλανθρωπικό, βοήθεια στο σπίτι ή ό, τι άλλο συγκρότημα στη συνέχεια... Διαβάστε τους, ιδίως οι φίλοι των κόμικς και των γελοιογραφιών. Έγιναν να πάω και στον κυνηγό να πάρω κάτι προσημειωμένα χαρτονομίσματα και κάτι dvd που άφησε η γιαγιά στον Μυλωνά του χωριού πριν τη φάει ο λύκος.

Κοκκινοκουφίτσα
kokinokoufitsa@eksegersi.gr

■ Σύμφωνα με δικαστική απόφαση**Αντίκειται στη συνταγματική αρχή της ισότητας ο διαχωρισμός εργαζόμενων στην Ασφάλιση**

Παράνομη και αντισυνταγματική έκρινε το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, με την 116/2008 απόφασή του, την υποχρεωτική ένταξη του ΤΕΑΠΕΤΕ (Ταμείο των εργαζόμενων στην Εμπορική Τράπεζα) στο επικουρικό του ΙΚΑ (ΕΤΕΑΜ) και στο ΕΤΑΤ (το περιβόρτο Ταμείο για τους πριν το 1993 προσληφθέντες τραπεζούπαλληλους, που ίδρυσε η ΝΔ, παρά την καθολική αντίδραση του τραπεζούπαλληλικού κλάδου).

Ειδικά για το ΤΕΑΠΕΤΕ, που ήταν σωματειακού χαρακτήρα και είχε δημιουργηθεί με Συλλογική Σύμβαση Εργασίας και δεν υπήρχε το νομικό πρόσχημα της διάλυσής του, η κυβέρνηση Καραμανλή είχε έναν επιπλέον λόγο. Επρεπε να απαλλάξει την Εμπορική από ένα μεγάλο «βάρος», γιατί αυτό έθεταν σαν όρο οι τραπεζίτες της γαλλικής Credit Agricole, που την αγόρασαν.

Το δικαστήριο, λοιπόν, έκανε δεκτή την προσφυγή της συνδικαλιστικής εκπροσώπησης των εργαζόμενων, κρίνοντας ότι με την ελευθερία των συλλογικών συμβάσεων δεν συμβιβάζεται μεταγενέστερη επέμβαση του νομοθέτη, περιοριστική της ελευθερίας.

Πολύ πιο σημαντικό, όμως, επειδή είναι γενικότερης σημασίας, είναι ένα άλλο σημείο του σκεπτικού της δικαστικής απόφασης, που θεωρεί ότι ο διαχωρισμός των εργαζόμενων σε παλιούς και νέους αντίκειται στη συνταγματική αρχή της ισότητας. Την παραθέτουμε ολόκληρη.

«Θεοπίζεται (σ.σ. με τη διάλυση του Ταμείου) διάκριση

μεταξύ των εργαζόμενων της εναγόμενης (σ.σ. της τράπεζας) ως προς τα συνταξιοδοτικά δικαιώματά τους, αναλόγως με το εάν προσελήφθησαν προ της 1/1/1993 (οπότε θα λαμβάνουν επικουρική σύνταξη από τα ταμεία ΕΤΑΤ και ΕΤΕΑΜ, καθώς και τις προσυνταξιοδοτικές παροχές του ΤΕΑΠΕΤΕ) ή μετά την παραπάνω ημερομηνία (οπότε θα λαμβάνουν μόνο την επικουρική σύνταξη του ΕΤΕΑΜ και επιστροφή των πρέραν του ορίου ΕΤΕΑΜ ασφαλιστικών εισφορών, που κατέβαλαν στο ΤΕΑΠΕΤΕ το διάστημα 1/1/1993 - 31/12/2004), που αποτελεί ένα κριτήριο τυχαίο, μη αντικειμενικό και ουδόλως σχετιζόμενο με τις συνθήκες απασχόλησης τους, η δε εφαρμογή του θα έχει ως συνέπεια εργαζόμενοι, οι οποίοι παρέχουν την ίδια ακριβώς εργασία υπό τις αυτές συνθήκες και ανήκουν στον ίδιο ασφαλιστικό φορέα,

να λαμβάνουν διαφορετική σύνταξη απλώς και μόνο διόπτη προσελήφθησαν σε διαφορετική ημερομηνία (για το όπι, ειδικότερα, η άνιση νομοθετική μεταχείριση ομοειδών καπηγοριών ασφαλισμένων, μέσα στον ίδιο ασφαλιστικό οργανισμό, συνιοτά παραβίαση της συνταγματικής αρχής της ισότητας).

Το σκεπτικό της απόφασης, μολονότι αναφέρεται σε μια συγκεκριμένη διαφορά μεταξύ εργαζόμενων και κράτους, βάλλει ευθέως ενάντια στον πυρήνα όλων των αντιασφαλιστικών παρεμβάσεων της τελευταίας 15ετίας. Ιδιαίτερα, ενάντια στο νόμο Σιούφρα (Ν.

2084/1992), που χώρισε τους εργαζόμενους σε τρεις κατηγορίες (πριν το 1983, μεταξύ 1983 και 1992, μετά το 1992) και στο νόμο Ρέππη (Ν. 3029/2002), που επικύρωσε αυτό το διαχωρισμό και εισήγαγε και ένα νέο (χώρισε τους ασφαλισμένους στα ΒΑΕ σε παλιούς και νέους).

Γι' αυτό και η κυβέρνηση θα βάλει όλα τα μέσα προκειμένου αυτή να απόφαση να ακυρώσει

ρωθεί και στο ειδικό και στο γενικό της σκέλος. Ηδη, ο Αλογοσκούφης το προανήγγειλε, λέγοντας, ότι «αν επρόκειτο να επικυρωθεί και από άλλες δικαστικές αποφάσεις και να τελεσδικήσει, πιθανόν να αλλάξουν τα δεδομένα» και ξεκαθαρίζοντας ότι «αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει λόγος για να αλλάξει η εφαρμογή του νόμου, ο οποίος εφαρμόζεται κανονικά».

■ Μεγάλες αγάπες

Τη χαρά του, που η Ντόρα Μπακογιάννη «η οποία είναι γνωστή στους πάντες ως η αγαπημένη της κυβέρνησης Μπους και ως αντίπαλος του Καραμανλή, διατήρησε τη θέση της ως ΥΠΕΞ», εκφράζει το αμερικανικό Κογκρέσο στην επίσημη έκθεσή του για το 2007.

Δεδομένη η κρίση, τα βάρη της στους εργαζόμενους

Όταν βουλιάζει ένα καράβι, τα πρώτα που το εγκαταλείπουν είναι τα ποντίκια. Οταν ο καπιταλισμός μπαίνει σε κρίση, οι πρώτες που εκδηλώνονται είναι οι χρηματιστηριακές αγορές, όπου οι γιαπτήδες τρέχουν σαν τα ποντίκια να σωθούν, σώνοντας τα κεφάλαια που οι καπιταλιστές τους ανέθεσαν να διαχειρίζονται.

Αυτό που βλέπουμε από τις αρχές του χρόνου και με ιδιαίτερη έμφαση το τελευταίο δεκαπενθήμερο στα χρηματιστήρια όλης της γης δεν είναι «κρίση πανικού» των χρηματιστών, όπως περιγράφεται από την αστική προπαγάνδα, αλλά οι συνηθισμένες κινήσεις προσαρμογής των χρηματιστηρίων στην κρίση στην οποία εισέρχεται η λεγόμενη πραγματική οικονομία, δηλαδή πρωτίστως η παραγωγή και δευτερεύοντως η διανομή. Τα χρηματιστήρια κάνουν τζόγο προεξοφλώντας μελλοντικές εξελίξεις. Από τη στιγμή, λοιπόν, που η αμερικανική οικονομία μπήκε σε «ύφεση» (ντρέπονται να πουν τη λέξη κρίση), οι χρηματιστές γνωρίζουν ότι θα ακολουθήσει το γνωστό φαινόμενο ντόμινο, λόγω της αλληλουγόνεσης των καπιταλιστικών οικονομιών. Ακόμα και η γοργότερα αναπτυσσόμενη καπιταλιστική οικονομία, η Κίνα, το έδαφος της οποίας αποτελεί το νέο Ελντοράντο του παγκόσμιου καπιταλισμού, δε θα μείνει ανέγγιχτη από την κρίση. Απλά, εκεί οι ρυθμοί ανάπτυξης είναι πολύ υψηλοί (σταθερά πάνω από 10% το χρόνο), οπότε υπάρχουν περιθώρια απορρόφησης των κραδασμών.

Μόνο ο Αλογοσκούφης παριστάνει τον ανήξερο και εξακολουθεί να μιλά για «αναταραχή στις χρηματαγορές», η οποία δεν ανησυχεί ούτε την ΕΕ, διότι έγιναν «επιτυχείς μεταρρυθμίσεις» και «εφαρμόζεται με επιτυχία το αναθεωρημένο Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης», ούτε την Ελλάδα, διότι διαθέτει «αναπτυξιακά αποθέματα». Είναι τέτοιος ο πολιτικός τσαρλατανισμός του που έφτασε να πει ότι «δεν υπάρχει κίνδυνος ύφεσης για την Ευρώπη, ούτε νέες προβλέψεις έχουν παρουσιαστεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή», ενώ γνωρίζει πολύ καλά, ότι ο αρμόδιος επίτροπος Χ. Αλμούνια ενημέρωσε το Ecofin πως στις νέες προβλέψεις που θα υποβάλει στις 21 Φλεβάρη για την ευρωζώνη, ο ρυθμός ανάπτυξης για το 2008 θα είναι αισθητά κατώτερος από τις τελευταίες προβλέψεις του Νοεμβρίου 2007. Θυμίζουμε ότι το Νοέμβρη η Κομισιόν μιλούσε για 2,2%, οπότε πλέον μιλάμε για ποσοστό ενδεχομένως κάτω και από το 2%! Ξέρει επίσης πολύ καλά, ότι στα ψηλότερα κλιμάκια των ιμπεριαλιστικών κυβερνήσεων επικρατεί μεγάλη ανησυχία, γι' αυτό και μετά τη συνάντηση των ηγετών των τεσσάρων ισχυρότερων ιμπεριαλιστικών χωρών της ΕΕ (Γερμανίας, Γαλλίας, Αγγλίας και Ιταλίας), ο Σαρκοζί ανήγγειλε νέα πρωτοβουλία για συνάντηση του ίδιου με τους Μέρκελ και Μπράουν, με στόχο «να μπει κάποια ηθική στο χρηματοπιστωτικό καπιταλισμό». Λέτε να παραμερίζουν για πλάκα τα θεμικά όργανα της ΕΕ και να εί-

σάγουν ντεφάκτο το διαχωρισμό σε «ταχύτητες» ή αναγκάζονται να το κάνουν επειδή σε συνθήκες κρίσης δεν υπάρχουν περιθώρια για δημοκρατικές διαδικασίες, αλλά επικρατεί το απολυταρχικό μοντέλο; Ισχύει φυσικά το δεύτερο. Οι ιμπεριαλιστές ήγετες πρέπει να ξαναιμοράσουν αγορές και σφαρίρες επιρροής κι αυτό απαιτεί διαδικασίες απολύτως συγκεντρωτικές.

Ο παρακόσιος καπιταλισμός, λοιπόν, ξαναμπάινει σε κρίση. Ο χώρος δεν επιτρέπει να επεκταθούμε σε ανάλυση των μηχανισμών της κρίσης, σημειώνουμε όμως πως από τις τεσσερις φάσεις του καπιταλιστικού κύκλου (κρίση-ύφεση-αναζωγόνηση-άνθιση) οι δύο (ύφεση-άνθιση) έχουν ουσιαστικά εξαφανιστεί, ενώ η περιοδική παλινδρόμηση μεταξύ κρίσης και αναζωγόνησης γίνεται σε πολύ μικρότερα σε σχέση με το παρελθόν χρονικά διαστήματα.

Στη διάρκεια της κρίσης θα έχουμε φαινόμενα καταστροφής κεφαλαίου, φαινόμενα χρεοκοπίας επιχειρήσεων, ένταση της συγκεντρωτικής του κεφαλαίου, βίαιες-καταστροφικές μετακινήσεις από τον ένα κλάδο στον άλλο, φουντωματά της ανεργίας και τρομακτική πίεση πάνω στην εργατική τάξη, με στόχο να φορτωθούν στις πλάτες της όλα τα βάρη της κρίσης. Καθώς το κεφάλαιο έχει αποκίνει όλο τον πλανήτη και δεν υπάρχουν περιθώρια περαιτέρω επέκτασής του, καθώς τα ξαναιμοράσματα αγορών και σφαιρών επιρροής είναι οριακά, μέσα στα ασφυκτικά χρονικά περιθώρια εκδήλωσης της

κρίσης, είναι υποχρεωμένο να διαχειριστεί την κρίση με αποκλειστικά εντατικό τρόπο. Δηλαδή, αυξάνοντας την εκμετάλλευση των εργαζόμενων. Ούτε η πρώτη ούτε η τελευταία φορά είναι που θα γίνει αυτό.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΥΡΔΑΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Τζα! (μην τρομάζετε, είναι τα αρχικά Τσέκου – Ζαχόπουλος – Αναστασιάδης. Θα μπορούσα να σας πω και κακά, δηλαδή τα αρχικά Καραμανλής – Ανδριανός – Κλαδάς – Αγγελού). Εν μέσω των καταγιστικών εξελίξεων που βλέπουμε το σκοτάδι της δημοσιότητας, φιλοξενούμε απόψε στο δελτίο των οχτώ τον Ερωτόκριτο. Ο Ερωτόκριτος (σύνθετη ονομασία, σαν των Σκοπίων, εκ του έρωτας και κρίση) είναι (ή μάλλον τοποθετείται ως να ήταν) ο ρυθμιστής των γεγονότων που ταλανίζουν την τηλεοπτική δημοκρατία. Αποθέτουμε ένα εδάφιο στο έδαφος:

Τα 'μαθες Αρετούσα μου τα θλιβερά μαντάτα
Πριν το μοντάζ τα dvd είχαν σπουδαία data
Μα μία χειρ αόρατος, ένα πανούργο χέρι
Τα data τα πετσόκωφε, ναι, μέρα μεσημέρι.

Πόντιος ο λογοκρίτης, αφού πρωτοπορώντας
Εκοψε τα κανονικά και άφησε τας τσόντας!

Oh god, τι κόσμος, τι ντουνιάς, τι όμορφο μπουρδελό^o
Οφείλω να παραδεχτώ: σας βγάζω το καπέλο.

Πού να στα λέω! Από πού να πιάσω το κουβάρι

Που είχε πρωταγωνιστή γαλάζιο παλικάρι

Είχε λεφτά και γκόμενες κι ύποπτες καταθέσεις
Είχε και πάντων με άπαντες υπόγειες συνδέσεις

Και ξαφνικά τη λειβαδιά θυμίζουνε τα πάντα

Αφού τα παλικάρια μας ήταν κοντά σαράντα.

Και πάνε στην Τριπολίτσα, τρώνε και διορίζουν

Πάντα σεμνά και ταπεινά, αδιάφορα σφυρίζουν.

Χαίρε ω χαίρε γκλαμουριά, ίτε ελλήνων παιδες

Που τα αβρά χεράκια σας δεν ξέρουν χειροπέδες

-εξαίρεση το θέατρο, ναι, με τα κουμπαράκια

Που σήμερα ελεύθερα γυρνάνε στα σοκάκια.

Χαίρε οσμή αφόρητος, χαίρετε μεθοδεύσεις

Δεν έχει άλλη ατραπό αν θελεις να προδεύσεις.

Τι να μου πεις; Τι να σου πω; Τα είπαν τα κανάλια

Ψυχαγωγώντας το κοινό, προβάλλοντας τα χάλια

Εκείνων που αδιάφοροι το παίζουν και ωραίοι

Και έναν μήνα ψάχνονται τώρα σαν αφοραίσιο.

Κι όμως κανείς δεν σκέφτεται δυο φάσκελα να ρίξει

Και το επιοικοδόμημα συθέμελα να τρίξει

Να μπουν στο χρονοντούλαπο οι σάπιες εξουσίες

Που εκτός από αυνανισμό θέλουν και συνουσίες

Που θέλουν φράγκα με ουρά και δόξα με τουσβάλι

αφού κανένας δεν τους σπάει με πέτρες το κεφάλι.

Ου! Νεοσυντηρητικοί, πίσω κι εσείς κουφάλες

Που κάνετε πως έχετε -δήθεν- ιδέες άλλες

Ουστ από και αμορτισέρ και άει σχήτη ρουφιάνοι

Στη μίζα και στην αρπαχτή κανένας δεν σας πιάνει

Σαν βδελλες περιφέρεστε και με το καλαμάκι

Ρουφάτε καθημερινά το αίμα του κοσμάκι

Που σαν υπάκουο πρόβατο, άβουλος σας κοιτάζει

Και πάντα εκτονώνεται με το να σχολιάζει

Αντί να πάρει τα βουνά, αντί να βγει στις στράτες

Και να σας κάνει τ' αλατιού, κοτούλες μου αφράτες,

Να δούμε τότε ποιος gamei, να δούμε και ποιος δέρνει

Και ποιος στο διάβα του βουνά και πόλεις παρασέρνει

Που μόνο να ουρίσουμε, φτάνει για να πνιγείτε

Εσείς -ω βράχοι ηθικής – που μας καθοδηγείτε.

Τι 'ναι η πατρίδα μας λοιπόν; Μην είναι τάχα οι κάμποι;

Μην είναι οι εκ

Πόλεμος ενάντια στο νέο α(θ)λητικό νόμο - Αλληλεγγύη στους φυλακισμένους

Για τη δολοφονία του 24χρονου οπαδού του Ολυμπιακού Θεόφιλου Σταυράκη και τον τραυματισμό του φίλου του, μετά τη λήξη του αγώνα κυπέλλου Ολυμπιακού - Παναθηναϊκού, δεν είχαμε εκτενή αναφορά στο προηγούμενο φύλλο, αφού την πληροφορηθήκαμε λίγο πριν το κλείσιμο της ψήψης. Ελάχιστες μέρες από το τραγικό συμβόλιο το θέμα δείχνει να έχει ξεχαστεί και δύσκολα βρίσκει κάποιος έστω και μονόστηλα στον αθλητικό Τύπο. Απαντες βολεύτηκαν με την αστυνομική εκδοχή, ότι η δολοφονία του νεαρού οφείλεται σε προσωπικές και όχι σε οπαδικές διαφορές, με αποτέλεσμα το θέμα να φύγει από την αθλητική επικαιρότητα και να «τσουβαλιστεί» μαζί με τα δεκάδες θέματα αστυνομικού ενδιαφέροντος.

Οπως προκύπτει από το ρεπορτάριο, οι εμπλεκόμενοι γνωρίζονταν μεταξύ τους και ανήκαν σε αντίπαλους συνδεσμούς. Ο νεκρός ανήκε στον σύνδεσμο του Ολυμπιακού στη Λουτσα, είχε πάρει μέρος σε αρκετές εκδρομές των ερυθρούς στον οπαδό του, το μοιραίο βράδυ φορούσε καπέλο του Ερυθρού Αστέρα (οι οπαδοί των δυο ομάδων έχουν αδελφοποιηθεί) και στο παρελθόν είχε συλληφθεί στη Θεσσαλονίκη σε επεισόδια που δημιούργησαν οι ερυθρόλευκοι οπαδοί. Οι δολοφόνοι του νεαρού ανήκουν σε σύνδεσμο του Παναθηναϊκού (το πιθανότερο είναι να ανήκουν στο σύνδεσμο Ραφήνας, γεγονός που ενισχύει την άποψη ότι γνωρίζονταν εκ των προτέρων) και σύμφωνα με δημοσιεύματα το μοιραίο βράδυ είχαν καταναλώσει μεγάλη ποσότητα αλκοόλ.

Η ταχύτητα με την οποία οι μπάτσοι προσπάθησαν να κλείσουν το θέμα δημιουργεί ερωτηματικά, με δεδομένο ότι η οικογένεια του νεαρού θεωρεί ότι δεν υπήρχαν διαφορές ανάμεσα στις δύο πλευρές και ότι η δολοφονία είχε σαν κίνητρο την οπαδική εκδίκηση. Ακόμη και αν δεχτούμε ότι το κίνητρο της δολοφονίας ήταν προσωπικές διαφορές, το θέμα των οπαδικών διαφορών δε μπορούμε να το προστεράσουμε. Από αστυνομικές πηγές «διέρρευσε» η ειδηση ότι το κίνητρο της δολοφονίας ήταν η εκδίκηση, διότι τα θύματα είχαν καταθέσει σε βάρος του αδελφού ενός από τους δρά-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

στες για υπόθεση ναρκωτικών τον περασμένο

Αύγουστο, και ότι οι δράστες έφωναν τα θύματα σε διάφορα στέκια, πριν τους εντοπίσουν στη συγκεκριμένη καφετέρια.

Τα ερωτηματικά που γεννιούνται είναι πολλά. Γιατί όλο το διάστημα από τον Αύγουστο μέχρι σήμερα οι δράστες δεν είχαν επιχειρήσει να πάρουν εκδίκηση; Άφού είχαν αποφασίσει να βγάλουν από τη μέση αυτόν που κάρφωσε (αν ισχύει κάπι τέτοιο, γιατί η οικογένεια του θύματος θεωρεί ότι δεν υπήρχαν διαφορές μεταξύ τους), γιατί περίμεναν τόσο καιρό; Οι οπαδοί του Ολυμπιακού ήταν στο γήπεδο μαζί με συγγενικά τους πρόσωπα και γύρω στα μεσάνυχτα επέστρεψαν στη Λουτσα και πήγαν για ένα ποτό στη «ψιωριά» καφετέρια. Άρα, ήταν τυχαίο γεγονός ότι βρέθηκαν στη συγκεκριμένη καφετέρια (κάλλιστα θα μπορούσαν να είχαν πάει για ύπνο) και συνεπώς πολύ δύσκολα μπορεί να σταθεί το επιχείρημα ότι οι οπαδοί του Παναθηναϊκού είχαν σχεδιάσει από πριν τη δολοφονία τους.

Οσοι γνωρίζουμε την ψυχο-

λογία των νεαρών οπαδών που αποτελούν μέλη των ιδιωτικών στρατών που έχουν δημιουργήσει οι καπιταλιστές που διοικούν τις μεγάλες ΠΑΕ μπορούμε να φανταστούμε τις συνθήκες κάτω από τις οποίες έγινε η δολοφονία. Οι οπαδοί του Παναθηναϊκού είναι πολύ πιθανό, επηρεασμένοι από την τεσσάρα που δέχτηκε η ομάδα τους και το αλκοόλ που είχαν καταναλώσει, να περιφέρονταν στην περιοχή με την ελπίδα ότι θα βρουν μεμονωμένους οπαδούς του Ολυμπιακού για να ξεσπάσουν την οργή τους. Για τους μη μυημένους: αυτό είναι κάπι πολύ συνθισμένο μετά από μεγάλα ντέρμπι και αρκετές φορές, έχουν αναφερθεί ξυλοδαρμοί και σπασμένα αυτοκίνητα σε παρόμοιες συμπλοκές. Οι δυο νεαροί οπαδοί του Ολυμπιακού, για κακή τους τύχη, βρέθηκαν στον δρόμο τους, ήταν γνωστοί μεταξύ τους, αφού ανήκουν σε γειτονικούς συνδεσμούς, υπήρχαν ενδεχομένως και οι παλιότερες προσωπικές διαφορές, η κατάσταση έφυγε από κάθε όριο και το κακό δεν άργησε να συμβεί.

Οπως γράφαμε και στο

Την Τετάρτη 9-1-2008, στον αγώνα κυπέλλου Ξάνθη - ΑΕΚ, ο οπαδός της ΑΕΚ Νίκος Κουνταρδάς, οδηγήθηκε στο αυτόφωρο μετά από διαπληκτισμό του με τους μπάτσους. Η ποινή που του επιβλήθηκε ήταν 10 μέρες με αναστολή, όμως προφυλακίστηκε γιατί εκκρεμούσε σε βάρος του καταδίκη ερήμην σε ποινή 15 μηνών. Καταδικάστηκε γιατί στον αγώνα ΑΕΚ - Βιγιαρέαλ για το ΟΥΕΦΑ, προσπάθησε να κρεμάσει πανό που έγραψε: ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΝΕΟ Α(Θ)ΛΗΤΙΚΟ ΝΟΜΟ - ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ.

Η φυλάκιση του οπαδού της ΑΕΚ σχετίζεται αφενός με την παραδειγματική τιμωρία των οπαδών που αντιδρούν στην επιβολή του αθλητικού τρομο-νόμου Ορφανού και στα γενικότερα σχέδια των καπιταλιστών που θέλουν να ξεμπερδέψουν με τους οργανωμένους οπαδούς και να μετατρέψουν τις θύρες σε members club και αρκετές με την πολιτική τοποθέτηση του Νίκου Κουνταρδά, ο οποίος συμμετέχει δραστήρια στον αντιευστασικό χώρο και είναι στο στόχαστρο των αστυνομικών και δικαστικών κύκλων που τον ενέπλεξαν στην υπόθεση ξυλοδαρμού του Πολυζωγόπουλου.

Είναι καθήκον όλων μας να αγωνιστούμε για την άμεση απελευθέρωσή του Νίκου και την κατάργηση του αθλητικού ιδιώνυμου του Ορφανού. Είναι πρόκληση να φυλακίζεται οπαδός γιατί προσπάθησε να αναρτήσει ένα πανό πολιτικού περιεχομένου, την ίδια στιγμή που οι φασίστες αναρτούν αγκυλωτούς σταυρούς σε αγώνες της Εθνικής, που βουλευτές μπουκάρουν στο γήπεδο και προπηλακίζουν διαιτητές και οι δολοφόνοι του Μιχάλη Φιλόπουλου είναι γνωστοί αλλά ελεύθεροι, εξαιτίας δικονομικών «λαθών» των μπάτσων. Ο Νίκος κάνει συστηματική αποχή συσσιτίου και προειδοποιεί ότι θα ξεκινήσει απεργία πείνας, αν δεν ακυρωθεί η σε βάρος του «ερήμην, για λόγους ανωτέρως αστυνομικής βίσας» - καταδικαστική απόφαση. Σε αυτόν τον αγώνα ο Νίκος δεν πρέπει να είναι μόνος του.

προηγούμενο φύλλο, η κατάσταση δείχνει μη αναστρέψιμη. Παρόμοια περιστατικά τυφλής βίας θα συμβούν στο μέλλον, χωρίς δυστυχώς να μπορούμε να τα αντιμετωπίσουμε. Από την πλευρά του κράτους δεν πρόκειται να γίνουν ενέργειες για να τα σταματήσουν, αφενός γιατί δεν θέλουν να έρθουν σε σύγκρουση με τους καπιταλιστές που έχουν δημιουργήσει και συντηρούν τους ιδιωτικούς στρατούς, που πλέον συγκρούονται και εκτός γηπέδων, και αφετέρου γιατί η συγκεκριμένη κατάσταση τους δίνει την δυνατότητα να πάρουν κατασταλτικά μέτρα ενάντια στη νεολαία, με πρόσχημα τη δράση των οπαδικών συμμοριών.

Πρέπει να γίνει σε όλους ξεκάθαρο, ότι πλέον το θέμα ξεφύγει από τις δικαιοστικές αίθουσες και δεν αντιμετωπίζεται με ποινές και καταστολή. Η βία στον αθλητισμό έχει κοινωνικά αίτια και για την καταπολεμήσουμε αποτελεσματικά θα πρέπει να καταπολεμήσουμε τις αιτίες που την προκαλούν. Θα πρέπει να πείσουμε τους νεολαίους της εργατικής τάξης που συμμετέχουν στις οπαδικές συγκρούσεις να «ξοδέψουν» την ενεργητικότητα και την οργή τους στον αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση και όχι στα κεφάλια νεολαίων που αντιμετωπίζουν την ίδια καθημερινή βαρβαρότητα του καπιταλισμού, ολλά υποστηρίζουν διαφορετική ομάδα. Οι νεαροί οπαδοί θα σταματήσουν να σφάζονται στους δρόμους κάτω από τα λάθαρα της ομάδας τους μόνο αν πειστούν ότι δεν αξίζει να καταστρέψουν το μελλοντικό και τη ζωή τους για να γεμίζουν με φράγκα οι καπιταλιστές που «επενδύουν» στο χώρο του αθλητισμού. Ας λύσουμε επιτέλους το πρόβλημα της οπαδικής βίας όχι με την καταστολή που μας προτείνει η άρχουσα τάξη, αλλά με την ενεργή παρουσία μας στα στέκια της νεολαίας και τα γήπεδα. Αυτό είναι πλέον καθήκον όλων όσων θέλουμε να λέμε ότι βρισκόμαστε εκτός των τειχών. Ας μην ξεχνάμε, ότι τα παιδιά που σφάζονται στους δρόμους είναι παιδιά της εργατικής τάξης.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

■ ΤΖΟ ΡΑΙΤ ΕΞΙΛΕΩΣΗ

Βασισμένη στο ομώνυμο μυθιστόρημα του Ιων Μακ Γιούν και γυρισμένη από τους συντελεστές του «Περηφράνια και προκατάληψη», η ταινία αυτή διηγείται την ανατροπή και την τραγική κατάληξη στην οποία οδηγείται η Ζωή ενός νεαρού ζευγαριού, όταν η μικρή αδελφή της κοπέλας παρεμπινεύει ορισμένα συμβάντα και εμπλέκει το νεαρό σε μια υπόθεση βιασμού. Στην ουσία, τίθενται δύο ζητήματα: Από τη μικρή, τα προβλήματα που μπορεί να δημιουργήσει η παραμορφωτική, πολλές φορές, φαντασία ενός παιδιού και, από την άλλη, οι συνέπειες και το συνειδητικό βάρος που το άτομο αυτό είναι υποχρεωμένο να κουβαλά σε όλη τη ζωή.

Η ιστορία τοποθετείται στην περίοδο λί

Και -όλως περιέργως- κάνουν λόγο μόνο για την «διασπαστική στάση» του ΠΑΜΕ για τις χωριστές συγκεντρώσεις και ποτέ δεν αναφέρονται στις θέσεις του, την πολιτική του πράξη

ΤΩΡΑ αποφυλάκιση του Σάββα Ξηρού

◆ Για διάβασμα: «Η οικονομική δομή της Λατινικής Αμερικής» (Αναγνωστίδης).

◆ Να τις χέων τις «φριλειρνικές φωνές» στο Ισραήλ!

◆ «Θα φτάσει εκεί που θα φτάσει η Δικαιοσύνη. Ενδεχομένως να φτάσει και έως το μέγαρο Μαξίμου. Θα είναι δύσκολο να μπει μέσα να ερευνήσει». Gege; (Το απόσπασμα από ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, Απόψεις, 23/01/08).

◆ «Τί πάνε να κάνουν οι άνθρωποι αφού, εκτός από βιομηχάνους, εργαζομένους, εμπόρους, διαφωνούν και διοικητές ταμείων»; (ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 23/01/08). Καπιταλιστές κι εργάτες, στον ογώνα ενωμένοι... (ώ, εξωλεστάτη εφημερίς).

◆ Καλή βοήθεια το άρθρο «Σύνορα, ανταλλαγές και μειονότητες: παζαρεύοντας άνθρωπους στη Λαζάνη» (SARAJEVO, Ιανουάριος 2008).

◆ Για τον τομέα της εστίασης η μπροσούρα του Αμπντέλ Μαμπρουκί «Η γενιά της επισφάλειας» (και στην ηλεκτρονική διεύθυνση: generationprecaire.blogspot.com).

◆ Έχουν ξεσκιστεί οι δημοσιογράφοι (ρεπορτάζ χωρίς σύνορα) να μας πείσουν για την αποτυχία της ουτοπίας 20ού αιώνα: τον κομμουνισμό. Η διεύθυνση τους στο διαδίκτυο: ruf -διαβάζεται και ρουφ...

◆ «Μια νέα κοινωνική αριστερά γεννιεται» διαπιστώνει σε συνέντευξή του ο Χρ. Βερναρδάκης (ΕΠΟΧΗ, 20/01/08). Και για να εξηγούμαστε: «Αν γινόταν σήμερα εκλογές ο ΣΥΡΙΖΑ θα ήταν σήγουρα τρίτο κόμμα»...

◆ «Σήμερα παρατηρείται το φαινόμενο της πολυτοξικομανίας. Επίσης, εμφανίζονται νέες μορφές εξαρτήσεων όπως είναι η εξάρτηση από τους υπολογιστές, η ανορεξία και η βουλιμία». Και ο τζό-

Από γνωστό ποίημα του Βάρναλη

γος, θα προσθέταμε εμείς (το απόσπασμα από το άρθρο της Κ. Μάτσα στο ΠΡΙΝ, 20/01/08).

◆ Ονομα και πράγμα η πρόεδρος της Χλής Μπατσο-ελέ...

◆ «Οικειοθελώς» άραγε παρατάχτηκε η διμοιρία των ΜΑΤ μπροστά από τον Παττάκη την ημέρα της απεργίας των υπαλλήλων βιβλίου-χάρτου; (Πέμπτη, 17/01/08).

◆ Βοήθεια, οι ξένοι! Κραυγάζει η ΑΥΡΙΑΝΗ (21/01/08) σελ. 32. Ενα μείγμα από ΛΑΟΣ, ΟΑΚΚΕ και ΣΟΣΙΑΛΙ-ΣΤΙΚΗ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ!

◆ Μεταξύ άλλων τον Χριστόφια στηρίζει ο Περισσός, ο Μ. Θεοδωράκης, ο Θ. Μικρούτσικος, ο Δ. Τσακνής, ο Χρ. Θηβαίος και άλλες δημοκρατικές δυνάμεις...

◆ Περί «στροφής προς τ' αριστερά» (άντε και κοινοβουλευτικής): το ένα γκάλοπ έδινε σε Περισσό και ΣΥΝ από 10% και βάλε, το επόμενο κατέβηκε στο 8% για το κάθε κόμμα...

◆ Τελικά είναι μεγάλο το δίλημμα: να πάρω ένα κιλό ψωμί ή ένα λίτρο βενζίνη; (Και τα δύο ξεπέρασαν το ένα ευρώ).

◆ Για δες - μυθιστόρημα στο κινητό (ΤΑ ΝΕΑ, 21/01/08) σελ. 62.

◆ Ρίχτα, μεγάλε! «Θα γεμίσουν τα κανάλια από σκληρό πορνό με παπάδες και δεσποτάδες» προαναγγέλλει η ΑΥΡΙΑΝΗ στο πρωτοσέλιδο της 21/01/08. Οχι άλλο dvd!

◆ «9 εμπρησμοί σε 15 λεπτά» (τράπεζες και αντιπροσωπείες αυτοκινήτων) (ΤΑ ΝΕΑ, 21/01/08). Καθόλου κακό το ρεκόρ...

◆ Σύμφωνα, λοιπόν, με την Αυριανή μετά το DVD γκέιτ θα έχουμε το DVD gay...

◆ «Τεχνητή η δύνη του δημιουργήθηκε μεταξύ ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝ» - Η ΑΥΓΗ 13/01/08. Ο βίχας και ο έρωτας δεν κρύβονται.

◆ «Έλευθερία εμπορίου, όχι αυσδοσία» ζητάει σε άρθρο του (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 18/01/08) ο Βεργόπουλος. Και τι άλλο θα μπορούσε να ζητήσει βεβαίως, βεβαίως...

◆ Τελικά από την υπόθεση Ζαχόπουλου, ο φάρες σκατάλαιος πάλι τον (Ζαχό-)πουλο θα πάρει.

◆ Σαφέστατος ο επίτροπος Μανιαμούνιας: να αποφύγετε (η κυβέρνηση) αποφάσεις, οι οποίες θα ανατροφοδοτήσουν τις πληθωριστικές πιέσεις. Και ξέρουμε τι εννοεί, φυσικά.

◆ «Υποχώρησε κατά 0,4% ο όγκος των λιανικών πωλήσεων στη Βρετανία κατά την

Βασιλης

τητα των παιδιών των φραναριών. Η παγίδα στην οποία είναι εγκλωβισμένος ο ήρωας της ταινίας είναι ίδια με τη Σκύλλα και τη Χάρυβδη και σφίγγει σαν μέγγενη όλη τη χώρα. Μπροστινός και πίσω ρέμα. Καμιά διέξοδος. Και όσοι πιστεύουν σε όσα τα νέα αφεντικά τους έταξαν απλώς κάνουν ένα άλμα στο κενό.

Πραγματικά, μια ενδιαφέρουσα παραβολή, μια ρεαλιστική ματιά για όσα συμβαίνουν στη γειτονική χώρα, που η μεταβατική της περίοδος από τον εθνικισμό και τον καμουφλαρισμένο καπιταλισμό στον ανοιχτό παίρνει άγρια χαρακτηριστικά, όπως εξάλλου σ' όλα τα Βαλκάνια.

Ελένη Σταματίου

σικά διαψεύδονται, που οι άνθρωποι καταφεύγουν για όλα τα προβλήματά τους σε ατομικές λύσεις και που δίπλα στην προκλητική χλιδή των τζιπ υπάρχει η αθλιό-

◆ Ταξική συσπείρωση-Αντεπίθεση. Το δίκιο θα κριθεί στους δρόμους (ΠΑΜΕ)

Από το συλλαλητήριο της 22/1. Στην προκήρυξη που καλούσε στο συλλαλητήριο δινόταν ιδιαίτερη έμφαση στην ένταση της πάλης. Τονιζόταν χαρακτηριστικά: «Ολοι στο δρόμο του ογώνα δυναμικά, μαζικά να εμποδίσουμε τα αντιασφαλιστικά μέτρα». Λέγεται ότι την κεντρική επιτροπή του κόμματος την απασχόλησε ιδιαίτερα το «δυναμικό». Η κρισιμότητα της μάχης, καθώς και τα στημένα γκάλοπ που δείχνουν τους προδότες του ΣΥΝ να πλησιάζουν σε απόσταση αναπνοής, βάρεσε καμπανάκι σε όλο το κόμμα. Να φανταστείτε ότι μετά τη δημοσίευση της έρευνας της εταιρείας «Public issue» για την «Καθημερινή» και τον «Σκάι» όλος ο μηχανισμός είχε ολονυχτία. Μετά από αυτό η κεντρική επιτροπή αποφάσισε να απευθυνθεί στις οργανώσεις και να ζητήσει συγκεκριμένες προτάσεις για το πώς πρέπει να εκφραστεί το «δυναμικό». Μπορούμε να πούμε με σημαντικά ότι εκφράστηκε ένας πολύ πλούσιος και γόνιμος προβληματισμός. Στοχιολογούμε ορισμένες χαρακτηριστικές προτάσεις των οργανώσεων: Κατάληψη της Βουλής την ημέρα που η κυβέρνηση θα αποπειραθεί να περάσει το νομοσχέδιο. Κατάληψη υπουργείου Εργασίας για να μη κατεβάσει κανένα σχέδιο νόμου. Κατάληψη μεγάλων εργοστάσιων που η εργασία είναι βαριά και ανθυγεινή. Κατάληψη μεγάλων εργοστάσιων – όπως το νέο μουσείο της Ακρόπολης – από το πανίσχυρο Συνδικάτο Οικοδόμων. Ξυλοφόρτωμα όλων των αριστεριστών που θα ξανατολίζουν να μοιράσουν προκήρυξη στη Ζώνη Περάματος. Η Κεντρική Επιπροπή, μετά από θυελλώδη συνεδρίαση, απέρριψε όλες τις προτάσεις, εκτός από μία, ως αριστεριστικές, τυχοδιωκτικές και διασπαστικές. Ποια νομίζετε ήταν η μοναδική πρόταση που υιοθετήθηκε; Χάσατε. Η κατάληψη της Βουλής. Αυτό δεν είναι ρεπορτάζ, θα πείτε, αλλά επιστημονική φαντασία. Επιστημονική φαντασία χαρακτηρίζεται όλες τις προτάσεις, πλην αυτής του Περάματος. Φυσικά. Αφού επιστημονική φαντασία είναι η Κεντρική Επιπροπή να συζητήσει και πολύ περισσότερο να απευθυνθεί στη βάση για το «δυναμικό». Και επίσης επιστημονική φαντασία η βάση του ΚΚΕ να σκεφτεί για μορφές πάλης. Για καμιά ψήφο μάλιστα.

◆ Μακεδονισμός: Ο μικρο-ιμπεριαλισμός των Σκοπίων και το βέτο της Ελλάδας - Ομιλητές Κώστας Ζουράρης, Γιώργος Καροφιτελάς, Φαίδων Μαλλικούδης, Νικόλαος Μέρτζος, Νεοκλής Σαρρής (Περιοδικό Αρδην-Εφημερίδα Ρήγη)

Τι είναι αλήθεια μικρο-ιμπεριαλισμός σε σχέση με τον ιμπεριαλισμό; Ας προβληματιστούμε: Οταν μια χώρα είναι ιμπεριαλιστική, η εξαγωγή κεφαλαίου χέχει εξαιρετική σημασία σε σχέση με την εξαγωγή εμπορευμάτων. Οταν μια χώρα είναι μικρο-ιμπεριαλιστική, τι ακριβώς εξάγει; Οταν μια χώρα είναι ιμπεριαλιστική, διεκδικεί και ξαναδιεκδικεί την εδαφική διανομή ολόκληρου του πλανήτη. Οταν μια χώρα είναι μικρο-ιμπεριαλιστική, τι ακριβώς διεκδικεί; Λάθος θέμα είχε η εκδήλωση. Το θέμα της εκδήλωσης έπρεπε να ήταν το εξής: «Η μεγάλη προσφορά του ελληνικού εθνικισμού: Η μετατροπή της μολακίας σε επιστήμη».

◆ Δε μπορείς να πουλήσεις κάτι που δεν σου ανήκει. Η ιδιωτικοποίηση των λιμανίων δε θα περάσει! (ΣΥΡΙΖΑ)

Δε θα ή

Κάνε δίκιό σου
υπόθεση την
οικονομική
ενίσχυση της
«Κόντρας»

■ Με συνενοχή ΝΔ και ΠΑΣΟΚ

Ρατσιστικό πογκρόμ στην Πάτρα

Από τις αρχές της προηγούμενης εβδομάδας βρίσκεται σε εξέλιξη στην Πάτρα μια συνδυασμένη επιχείρηση της Αστυνομίας και των συνεργείων του Δήμου και της Νομαρχίας, που έχει πάρει χαρακτήρα ρατσιστικού πογκρόμ ενάντια στους πρόσφυγες από το Αφρανιστάν και το Κουρδιστάν. Μια επιχείρηση που προετοιμαζόταν εδώ και καιρό, με τις διαμαρτυρίες «αγανακτισμένων πολιτών» που οι πρόσφυγες τους χαλάνε τη μόστρα. Μια επιχείρηση που αποτελεί ντροπή για το λαό της Πάτρας, που την παρακολούθησε παθητικά (με τις γνωστές εξαρέσεις).

Η επιχείρηση ήταν συντονισμένη. Πρώτα αποκλείστηκε το λιμάνι και ο κεντρικός δρόμος που οδηγεί σ' αυτό. Οποιος μετανάστης βρέθηκε στο δρόμο των μπατσικών ορδών συνελήφθη. Τους πάστωσαν στις κλούβες και τους έστειλαν στην Αθήνα, από όπου το πιθανότερο είναι ότι θα απελαθούν. Σειρά είχε στη συνέχεια ο παραγκομοχαλάς που έχουν δημιουργήσει οι πρόσφυγες για να προφυλαχθούν όπως-όπως από τις καιρικές συνθήκες, αφού από πλευράς ελληνικού κράτους

δεν υπάρχει καμιά μέριμνα. Πρώτα πήγαν οι μπάτσοι, άρπαξαν κάποιους άντρες, τους έριξαν στις κλούβες (για να σκορπίσουν οι υπόλοιποι) κι ύστερα τα συνεργεία του δήμου άρχισαν να γκρεμίζουν τα πρώτα παραπήγματα. Την άλλη μέρα προειδοποίησαν τους υπόλοιπους να φύγουν κι αυτοί αναγκάστηκαν να μαζέψουν τα λιγοστά συμπράγκαλά τους και να εγκαταλείψουν τον καταυλισμό στο Ελεός των συνεργείων που τον κατεδάφισαν. Τα παραπήγματα είχαν ήδη κριθεί με απόφαση της Πολεοδομίας της «πράσινης» Νομαρχίας... αυθαίρετα. Προφανώς, επειδή δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις βίλας με άδεια αναψυκτήριου ή βίλας

χτισμένης στην καρδιά δάσους ή εκεί που σκάει το κύμα.

Οι πρόσφυγες σκόρπισαν στην Πάτρα αναζητώντας κατάλυμα. Ο Ερυθρός Σταυρός δήλωσε ότι θα βοηθήσει, αλλά είναι πολύς ο κόσμος. Υπάρχουν ανάμεσά τους οικογένειες με μικρά παιδιά, που θα αναγκαστούν να βρουν καταφύγιο σε κανένα γιατί μες στο κατοχείμαντο. Μιλάμε για απίστευτη βαρύτητα.

Οι πρόσφυγες δεν πρόκειται να απομακρυνθούν από την Πάτρα. Το δηλώνουν οι ίδιοι, αλλά και να μην το δήλωναι το ξέρουμε όλοι. Η Ελλάδα είναι γ' αυτούς χώρα transit και όχι χώρα προορισμού. Η Πάτρα είναι η πόρ-

ta προς την Ευρώπη, όπου τους περιμένουν συγγενείς τους. Πλήρωσαν τα γνωστά δουλεμπορικά κυκλώματα, κατάφεραν να φτάσουν μέχρι την Ελλάδα και περιμένουν την επιβίβασή τους στην καρότσα κάποιου φορτηγού που θα τους περάσει στην Ιταλία και από εκεί σε κάποια ευρωπαϊκή χώρα. Πέρασαν τόσους κινδύνους στην Ανατολή και είναι αναγκασμένοι να περάσουν τους ίδιους κινδύνους και σε ευρωπαϊκό έδαφος (είναι γνωστά τα περιστατικά θανάτου από καυσαέρια σε κάποια καρότσα ή από το ψύχος επειδή το ψυγείο μπήκε μπροστά, κατά λάθος ή σκόπιμα). Τώρα, έχουν και το κυνηγήτο και την απειλή της άμεσης απέλασης.

Γιατί όλ' αυτά; Γιατί το ελληνικό κράτος παρανομεί, μη εφοριμόζοντας τη συνθήκη της Γενεύης. Ειδικά στην περίπτωση των Αφγανών και των Κούρδων δεν έχουν κανένα πρόσχημα «λαθρομετανάστευση». Οι άνθρωποι αυτοί προέρχονται από εμπόλεμες ζώνες, είναι πρόσφυγες. Δικαιούνται ασύλου και ταξιδιωτικών εγγράφων με τα οποία να μπορούν να πάνε στο εξωτερικό. Απαιτούμε να τους τα δώσουν.

Τη Δευτέρα 28 Γενάρη, στις 6 το απόγευμα, συγκαλείται σύσκεψη για την οργάνωση της καμπάνιας αποφυλάκισης του Σάββα Ξηρού (στα γραφεία του «Δικτύου», Τσαμαδού 13).

ΝΑ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΤΕΙ Ο ΣΑΒΒΑΣ ΞΗΡΟΣ
Υπογράψτε την έκκληση - Συγκεντρώστε υπογραφές
<http://freesavvasxiros.webs.com>

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. ΑΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

Εγκληματίες αλά καρτ

Το ρεπορτάζ πάταν πανομοιότυπο σε έντυπα και πλεκτρονικά ΜΜΕ, άρα προέκυψε από «κεντρική» πηγή. Από τα μέσα Φλεβάρη και μετά θα πάει ο ανακριτής στον «Ευαγγελισμό» για να πάρει κατάθεση από τον Χρ. Ζαχόπουλο. Διότι ο ασθενής δεν αρκεί να αποσωληνωθεί και να είναι σε θέση να μιλήσει, αλλά πρέπει να συνέλθει και από το «σύνδρομο του λευκού κελιού». Διότι -όπως λέει το ρεπορτάζ- οι ασθενείς των ΜΕΘ, ιδιαίτερα εκείνοι που συνέρχονται ύστερα από σχετικά μακρά περίστοιχα καταστολής, όταν βγαίνουν από τη Μονάδα παρουσιάζουν συναισθηματικές διαταραχές, οι οποίες τους αποπροσανατολίζουν και δεν τους επιτρέπουν να βλέπουν με αντικειμενικότητα γεγονότα και καταστάσεις. Οι γιατροί υποστηρίζουν -πάντα σύμφωνα με το ρεπορτάζ- ότι απαιτούνται τουλάχιστον 10 μέρες εκτός ΜΕΘ, προκειμένου ο ασθενής να φτάσει στο επιθυμητό επίπεδο πνευματικής διαίργειας, συναισθηματικής ωριμότητας και ψυχραιμίας, ώστε να μπορέσει να εκφραστεί και να είναι πράγματι ο εαυτός του. Η επίσημη απάντηση που έφτασε στις δικαστικές αρχές, με υπογραφή του περιώνυμου Χ. Ρούσσου, διευθυντή της ΜΕΘ του «Ευαγγελισμού», αναφέρει ότι ο Ζαχόπουλος θα μπορεί να εξεταστεί από τον ανακριτή μετά από ενάμιση μήνα. Θα πρέπει να έχει βγει και από τη Μονάδα Αυξημένης Φροντίδας και να νοσηλεύεται σε κοινό θάλαμο ασθενών.

Ολα τούτα είναι σωστά και τα ξέρουν ακόμα και οι γιατροί που πρωτειδικεύονται στην ΜΕΘ. Ξέρουν επίσης οι διευθυντές όλων των κλινικών (όχι μόνο των ΜΕΘ), πως ο νόμος απαγορεύει την υπογραφή διαθηκών και συμβολαίων στα νοσοκομεία, διότι ο ασθενής βρίσκεται υπό την επίρεια στρεσογόνων παραγόντων και δεν είναι απόλυτα κύριος του εαυτού του. Διαθήκες που έχουν υπογραφεί σε κλινικές έχουν ακυρωθεί από δικαστήρια, ύστερα από προσφυγές κληρονόμων που θεώρουσαν ότι αδικήθηκαν.

Ομως, έχουν περάσει μόλις πεντέμιση χρόνια από εκείνην την αποφράδα μέρα που μια ανεπιθύμητη έκρηξη έστειλε τον Σάββα Ξηρό στην Εντατική του «Ευαγγελισμού». Εκεί που νοσηλεύεται τώρα ο Ζαχόπουλος. Το τι ακολούθησε είναι γνωστό. Την πέμπτη κιόλας μέρα ο Σάββας αποσωληνώνεται και αρχίζει να υφίσταται μια διαδικασία σκληρής ανάκρισης από τον αρχηγό της Αντιτρομοκρατικής Σύρο και τον εισαγγελέα Διώτη. Ολονύκτιες ανακρίσεις ενός ανθρώπου υπό την επίρεια ψυχοφαρμάκων, που δεν βλέπει (τα μάτια του είναι δεμένα), που είναι δεμένος με ιμάντες στο κρεβάτι, που βλέπει οράματα και παραληρεί. Η μαρτυρία του ίδιου του Σάββα και στην πρώτη δίκη της 17Ν και στο βιβλίο που έγραψε είναι συγκλονιστική. Συγκλονιστικός πάταν και οι καταθέσεις του αείμνηστου Κωστή Νικηφοράκη, που ως γιατρός κατέθεσε και στις δύο δίκες.

Οσοι ασχολήθηκαν με την υπόθεση γνωρίζουν καλά τις καταθέσεις των γιατρών και των νοσηλευτών στην ΕΔΕ που έγινε και στις δύο δίκες. Ανθρωποι φοβισμένοι, άβούλοι, επιλύσμονες, που ήξεραν καλά τι έγινε αλλά δεν είχαν το θάρρος να βγουν να το καταγγείλουν, προσέφεραν τη δίκη τους συνδρομή στη συγκάλυψη ενός εγκλήματος, που αποτελεί ντροπή και στύγμα, όχι για τους κατασταλτικούς μπχανισμούς (ιστού την εξ ορισμού βρόμικη δουλειά τους έκαναν), αλλά για τον ιατρικό κλάδο της χώρας μας. Ο ιθύνων νους από πλευράς γιατρών, ο Χαρ. Ρούσσος, ο άνθρωπος που είχε το θράσος να δηλώσει ότι «τον Σάββα δόθηκαν μόνο δύο Depon» (!), προστατεύθηκε σκανδαλωδώς (παρά τα σχετικά αιτήματα, δεν κλήθηκε από κανένα δικαστήριο) και ανταμείθηκε γενναία με ένα «δρυμά» της απόλυτης ιδιοκτησίας του.